

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی دلار آمریکا

ویژگی و خصوصیات مهم جفت ارزهای اصلی :

برای تمامی معامله گران داشتن اطلاعات کافی درباره خصوصیات کلی اقتصادی رایج ترین ارزهای معاملاتی به منظور سنجیدن اینکه عموماً کدام داده ها و فاکتورهای اقتصادی بیشترین تاثیر را روی نوسان ارزها می گذارد، اهمیت دارد. بعضی ارزها تمایل به دنبال کردن قیمت کالاها دارند در حالیکه دیگر ارزها کاملاً متفاوتند. همچنین معامله گران باید از تفاوت بین داده های حقیقی و مورد انتظار آگاه باشند. مهمترین عامل در تفسیر اخبار و تاثیر آن بر بازارهای تبادلات خارجی تعیین این است که چه زمانی بازار احتیاج به انتشار اخبار دارد. این بعنوان یک مکانیسم تنزیل بازار (mechanism market discount) معروف است. هماهنگی بین بازار ارز و اخبار آن بسیار مهم است. اخبار و داده هایی که با انتظارات هماهنگ باشد نسبت به داده ها یا اخبار خلاف انتظار تاثیر کمتری بر روی نوسانات ارز می گذارد، بنابراین معامله گران کوتاه مدت باید به انتظارات بازار کاملاً توجه داشته باشند.

دلار آمریکا (USD)

شرح مختصری از گستره اقتصادی: ایالات متحده آمریکا با تولید ناخالص داخلی (GDP) به ارزش 11 میلیارد دلار آمریکا در سال 2004 قدرت اول و اصلی جهان می باشد، که بالاترین رقم در جهان بوده و بر اساس (purchasing power parity model) است، که سه برابر درآمد ژاپن و 5 برابر آلمان و 7 برابر بریتانیا است. ایالات متحده بطور عمده کشور خدمات محور است که حدود 80 درصد درآمد (GDP) آن از خدمات املاک و معاملات ملکی، انتقال مالی، مراقبت بهداشتی و خدمات تجاری تامین می شود.

براساس صندوق بین المللی پول، سرمایه گذاری مستقیم خارجی در ایالات متحده تقریباً معادل 40 درصد کل ورودی شبکه جهانی برای ایالات متحده است.

براساس آمارهای جهانی، ایالات متحده 71 درصد ذخیره و سرمایه خارجی را جذب می کند.

این بدین معنی است که اگر سرمایه گذار خارجی نسبت به سود بازگشتی خود در بازار سرمایه آمریکا راضی نباشد و تصمیم به خروج سرمایه خود از بازار داشته باشد تاثیر فوق العاده چشمگیری روی بازار سرمایه آمریکا و ارزش دلار خواهد گذاشت. مخصوصاً اگر سرمایه گذار خارجی سرمایه تخصیص داده شده به دلار خود را بفروشد و بدنبال یافتن جایی دیگر با سود سرمایه بالاتر باشد در نهایت باعث کاهش ارزش سرمایه US و همین طور کاهش دلار آمریکا می شود. حجم واردات و صادرات ایالات متحده بیشتر از هر کشور دیگری است و این دلیل بزرگی این کشور است. حجم صادرات واردات حقیقی فقط حدود 12 درصد GDP است. علیرغم این فعالیت وسیع براساس اصول جهانی، ایالات متحده کسری درآمد حساب جاری بالغ بر 600 میلیارد دلار نسبت به سال 2004 دارد. این مشکل اساسی و بزرگی است که اقتصاد ایالات متحده بیشتر از ده سال با آن دست به گریبان بوده است. طی 2 تا

3 سال گذشته از زمانی که کسر درآمد سرمایه خارجی از بین رفت و از آنجا که بانکهای مرکزی خارجی ارزش کالاهای ذخیره شده را از دلار به یورو اعلام کردند. این مشکل پیچیده تر شد. کاهش سرمایه رایج، دلار آمریکا را نسبت به تغییرات جریان سرمایه بسیار حساس ساخته است. در واقع برای جلوگیری از کاهش بیشتر سرمایه دلار آمریکا در نتیجه یک تجارت، ایالات متحده روزانه به جذب مقادیر قابل توجهی سرمایه نیاز دارد.

(در سال 2004 این رقم روزانه حدود 1/9 میلیارد بود) همچنین ایالات متحده بزرگترین شریک تجاری بسیاری از کشورها است که حدود 20 درصد کل تجارت جهانی را نشان می دهد. این رده بندی ها بسیار مهم هستند زیرا تغییرات در قیمت دلار و میزان نوسان در بازه مشخص زمانی بر فعالیتهای تجاری آمریکا توسط کشورهای معتبر تاثیر می گذارد.

مهمتر اینکه دلار ضعیف، صادرات آمریکا به شرکای تجاری را افزایش می دهد و حال آنکه یک دلار قویتر ممکن است تقاضای خارجی صادرات آمریکا را کاهش دهد.

تقسیم بندیهایی برای مهمترین شرکای تجاری ایالات متحده به ترتیب اهمیت آنها انجام شده است. لیست بازارهای صادراتی بسیار مهم هستند زیرا اهمیت رشد و ثبات سیاسی این کشورها را برای ایالات متحده درجه بندی می کنند.

برای مثال، رشد آهسته کانادا، تقاضای صادرات آمریکا را کاهش می دهد که تاثیر موج ماندی روی رشد آمریکا می گذارد.

بازارهای اصلی صادرات:

1- کانادا

2- مکزیک

3- ژاپن

4- بریتانیا

5- اتحادیه اروپا

منابع اصلی وارداتی:

1- کانادا

2- چین

3- مکزیک

4- ژاپن

سیاستگذاران مالی و پولی: فدرال رزرو (Federal Reserve)

هیئت فدرال رزرو (Fed) منبع موثق مالی و پولی ایالات متحده آمریکا است.

Fed مسئول تنظیم و اجرای سیاست پولی از طریق کمیته بازار آزاد فدرال (FOMC) است. اعضای اصلی FOMC از 7 دولتمرد فدرال رزرو و همچنین روسای 12 بانک ذخیره تشکیل شده است که FOMC سالانه 8 جلسه برگزار می کند تا اعلام نرخ های بهره و یا تغییر در انتظارات رشد را بطور دقیق بررسی کند. Fed در تنظیم منابع موثق و اسناد پولی بسیار مستقل است. از آنجا که بیشتر اعضا با قراردادهای طولانی مدت این اجازه را خواهد یافت که حتی در دوره های تغییر سلطه ریاست جمهوری و کنگره ای در این اداره بمانند، کمتر در معرض تاثیرات سیاسی قرار می گیرند.

فدرال رزرو سالی دوبار در فوریه و جولای گزارش سیاست پولی را منتشر می کند که توسط Humphrey-Hawkins تصدیق و امضا می شود. رئیس فدرال رزرو به سوالات کنگره و کمیته های بانکداری در مورد این گزارش پاسخ می دهد. این گزارش بسیار حائز اهمیت است از آنجا که در برگزیده پیش بینی های FOMC در مورد رشد تولید ناخالص داخلی GDP، تورم و بیکاری است.

Fed برخلاف بسیاری از دیگر بانکهای مرکزی تعهد و اهداف بلند مدت در ثبات نرخ رشد اقتصادی با دوام دارد. برای دستیابی به این اهداف Fed باید از سیاست پولی برای محدود ساختن تورم و بیکاری و دستیابی به رشد متعادل استفاده کند. رایجترین ابزار میانی که Fed برای کنترل سیاست پولی استفاده می کند عملکردهای بازار آزاد و نرخ سرمایه های فدرالی است.

عملکردهای بازار آزاد:

عملکردهای بازار آزاد شامل خرید اوراق بهادار دولتی است که در بردارنده اسناد خزانه، سفته و اوراق قرضه است. این یکی از رایجترین روشهای بانک برای نشان دادن اجرای تغییرات سیاست است. در کل، افزایش سهام دولت نرخ بهره را کاهش می دهد، درحالیکه فروش اوراق بهادار دولتی توسط Fed نرخ بهره را افزایش می دهد.

نرخ هدف صندوقهای سرمایه گذاری فدرال:

نرخ هدف صندوقهای سرمایه گذاری فدرال سیاست اصلی، نرخ نهایی مورد نظر خزانه داری فدرال است که نرخ بهره وامهایی است که بانک مرکزی به بانکهای عضو پیشنهاد می کند.

Fed برای کاهش تورم تمایل به افزایش این نرخ یا برای افزایش رشد و مصرف تمایل به کاهش این نرخ دارد. تغییرات این نرخ توسط بازار بسیار دقیق کنترل می شوند که قصد اجرای تغییرات اساسی در سیاست دارد و عموماً برای بازارهای سهام و درآمد ثابت جهانی شعبه های زیادی دارد.

همچنین بازار توجه ویژه ای به گزارشات منتشر شده توسط فدرال رزرو می کند تا بتواند پیشنهاداتی برای فعالیتهای آتی سیاست پول داشته باشد.

سیاست مالی تحت کنترل خزانه داری آمریکا است و تصمیمات سیاست مالی شامل تعیین حد مناسبی برای مالیاتها و مخارج دولتی است. در واقع با اینکه بازار توجه فوق العاده ای به فدرال رزرو می کند خزانه داری آمریکا بدنه اصلی دولت است که سیاست دلار را مشخص می سازد یعنی اگر احساس کند که نرخ USD در بازار فارکس پائین تر و یا بالاتر است، خزانه داری آمریکا بعنوان بدنه دولت به هیئت فدرال رزرو نیویورک دستور و اختیار دخالت از طریق خرید و فروش فیزیکی دلار آمریکا را در بازار فارکس می دهند بنابراین نگرش خزانه داری به سیاست دلار و تغییرات آن عموماً در بازار ارز بسیار حائز اهمیت است. در چندین دهه گذشته، مقامات Fed و خزانه داری نسبت به زنده نگهداشتن دلار قوی تعصب نشان دادند.

این مسئله نیز در زمان پل انیل منشی سابق خزانه داری کسی که بشدت حامی دلار قوی بود، صحت داشت. در زمان حکومت بوش، جان اسنو نیز چنین دید داشت و تاکید کرد که او نیز طرفدار دلار پر قدرت است.

بهر حال، دولت بوش بین سالهای 2003 تا 2005 به دلار خیلی کم شاخ و برگ داد که منجر شد که بازار به این باور برسد که دولت واقعا طرفدار سیاست دلار ضعیف پشت پرده است و از آن بعنوان ابزاری برای رشد استفاده می کند.

بدلایل سیاسی هنوز غیر محتمل به نظر می رسد که دولت موضع خود را برای حمایت سیاست دلار ضعیف تغییر بدهد.

مهمترین خصوصیات دلار آمریکا:

• بالغ بر 90 درصد معاملات ارزی شامل دلار می شود.

مهمترین جفت دلارهای موجود در فارکس، یورو / دلار آمریکا، دلار آمریکا / ین ژاپن، GBP / دلار آمریکا، و دلار آمریکا / CHF هستند.

این ارزها بعنوان رایجترین ارزهای مورد استفاده در دنیا است و در تمام این جفتهای ارزی دلار آمریکا به چشم می خورد. در واقع، 90 درصد تمامی ارزهای معاملاتی شامل دلار آمریکا می شود و این، اهمیت فوق العاده دلار آمریکا را برای تمام معامله گران فارکس توجیه می کند. در نتیجه، مهمترین داده های اقتصادی که معمولاً باعث حرکت بازار می شوند تشکیلات دلار است.

• قبل از 11 سپتامبر، دلار آمریکا بعنوان یکی از مهمترین و مطمئن ترین ارزهای دنیا بود.

علت این امر این بود که قبل از حادثه 11 سپتامبر 2001، ریسک بی ثباتی دلار بسیار پائین بود. ایالات متحده به یکی از مطمئن ترین و پیشرفته ترین بازارهای جهانی مشهور بود و این شرایط امن دلار آمریکا به ایالات متحده این اجازه را می داد که سرمایه گذاری را با عودت نرخ ثابت نزول بانکی جذب کند که باعث شد 76 درصد ذخیره ارزی جهانی توسط دلار انجام شود. علت دیگر اینکه در انتخاب یک ذخیره ارزی شرایط امن را در نقش مهم و اصلی را برای بانکهای مرکزی خارجی بازی می کند. بهر حال بعد از 11 سپتامبر، دارایی های سرمایه داران خارجی آمریکا اعم از بانکهای مرکزی موجودی دلاری و نرخ بهره خود را به علت افزایش بی ثباتی و نا امنی دلار کاهش داده اند. پیدایش یورو همچنین موقعیت دلار را بعنوان اصلی ترین ذخیره ارزی دنیا تهدید می کند.

بسیاری از بانکهای مرکزی شروع به تغییر دادن ذخیره خود با کاهش موجودی دلار و افزایش موجودی یورو کرده اند و این روند اصلی که تمام معامله گران در سالهای آینده در جستجوی آن هستند ادامه خواهد یافت.

دلار آمریکا دقیقا در جهت عکس قیمت طلا حرکت می کند.

این بدین معنی است که وقتی قیمت طلا افزایش می یابد قیمت دلار سقوط می کند و برعکس.

این روابط معکوس از این حقیقت جریان می گیرد که طلا با دلار حساب می شود. بی ارزش شدن دلار بعلت بی ثباتی جهانی اصلی ترین دلایل با ارزش شدن طلا است چنانکه طلا امروزه بعنوان همتای پول در نظر گرفته شده است. همچنین بعنوان اصلی ترین و امن ترین کالا است بنابراین در زمانهای بی ثباتی جغرافیای سیاسی که شدت به ماهیت دلار آسیب می رساند سرمایه گذاران گرد طلا جمع می شوند.

• بسیاری از بازارهای ارزی ارز محلی خود را بر پایه دلار استوار ساخته اند.

برپا ساختن ارز بر پایه دلار به این ایده اساسی مربوط است که دولت از طریق خرید و فروش ارز داخلی با ذخیره ارزی با قیمت ثابت، دلار آمریکا را بعنوان یک ارز ذخیره حفظ کند.

دولتها باید تضمین کنند که موجودی ذخیره ارزی حداقل مساوی مقدار ارز محلی در حال گردش باشد. این امر بسیار مهم است زیرا بانکهای مرکزی بعنوان بزرگترین سرمایه داران دلار آمریکا هستند و علاقه وافری به مدیریت اصول ثابت و یا متغیر خود دارند. کشورهایی که ارزشان را تا جولای 2005 بر دلار استوار کرده اند شامل هنگ کنگ و چین هستند. چین یک سهام دار بسیار فعال بازار ارز است. زیرا ماکزیمم نرخ شناور آن در هر روز در یک باند وسیع براساس نزدیک ترین نرخ روز قبل در مقابل USD کنترل می شود. تمام نوسانات خارج از این دامنه در طول روز در معرض مداخله فدرال رزرو قرار می گیرد که شامل خرید و فروش دلار آمریکا می شود. قبل از 21 جولای 2005 چین نرخ ارز خود را با نرخ 8/3 یوان به ازاء هر دلار تعیین کرد. بعد از سالهای فشار برای بازگرداندن ارزش ارز خود، چین نرخ مبادلات را 8/11 یوان به ازای هر دلار تعیین کرد و هر روز نرخ قیمت مسدود شده ارز را دوباره تنظیم می کرد. علاوه براین، چین کم کم به سمت مدیریت و تنظیم مرجع شناور یک سبد ارزی در حرکت است.

در طول یک یا دو سال گذشته، بازار توجه بخصوصی نسبت به خریدهای بانک مرکزی نشان داده است. صحبت تغییر ذخیره ارزی و یا انعطاف بیشتر ارز در نرخهای مبادلاتی این کشورهای آسیایی به این معنا است که این بانکهای مرکزی ممکن است احتیاج کمتری به دلار آمریکا و با سرمایه های مشخص دلار داشته باشد. اگر این مطلب درست باشد برای مدت زمان طولانی روی دلار آمریکا اثرات منفی می گذارد.

اختلاف نرخ بهره بین خزانه داری آمریکا و اوراق قرضه خارجی شدت پیگیری می شوند.

این ارتباط که معامله گران حرفه ای فارکس آن را دنبال می کنند بسیار مهم است. این می تواند بعنوان اندیکاتور بسیار مهمی از جنبش احتمالی و ذخیره ارزی باشد زیرا بازار آمریکا یکی از بزرگترین بازارهای جهان است و سرمایه گذاران به بازده پیشنهادی سرمایه های آمریکایی بسیار حساسند. سرمایه گذاران بزرگ در پی سرمایه هایی هستند که بیشترین سود را دارند. اگر سود دلار آمریکا کم شود و یا دامنه سود افزایش یابد باعث کاهش فروش سرمایه های آمریکایی سرمایه گذاران و خرید سرمایه های خارجی

می شود. درآمد ثابت فروش دلار آمریکا تعادل و یا سرمایه ها روی بازار ارز تاثیرگذار است زیرا نیازمند فروش دلار آمریکا و خرید دلار خارجی است. اگر سود خرید دلار آمریکا افزایش یافته و یا خرید دلار خارجی کاهش یابد، سرمایه گذاران بیشتر مشتاق خرید سرمایه آمریکا هستند بنابراین USD افزایش می یابد و بالا می رود.

نگاهی به شاخص دلار

شرکای بازاری بدقت میزان قدرت و ضعف دلار آمریکا را از طریق شاخص دلار آمریکا (USDX) دنبال می کنند.

USDX یک قرارداد پیش فروش معامله شده در هیئت بازرگانی نیویورک است که طریقه محاسبه آن استفاده از میانگین حجم هندسی معامله 6 ارز است. کنترل این شاخص بسیار مهم است زیرا وقتی شرکای بازاری در حال گزارش نزول دلار معمولی و یا کاهش در حجم معاملاتی دلار هستند آنها به این شاخص مراجعه می کنند، همچنین با اینکه دلار ممکن است بطور آشکار برخلاف یک ارز ساده حرکت کند ممکن است بهمان طریق روی اصول و اساس حجم تجاری حرکت نکنند.

این امر مهم است زیرا بعضی بانکهای مرکزی ممکن است از شاخص حجم معاملاتی بجای عملکرد جفت دلارهای جداگانه که در مقابل دلار هستند استفاده کند.

• معامله از آمریکا با بازار سهام و اوراق بهادار و اوراق قرضه بطور فشرده بهم مربوط است.

همه‌انگهی زیادی بین بازار درآمد ثابت و خالص و همه‌انگهی کشور و ارز آن وجود دارد. اگر بازار هم‌تا افزایش یابد به بیان کلی تر، دلارهای سرمایه گذاری خارجی باید این موقعیت را از دست ندهند. اگر این بازار افت کند سرمایه گذاران داخلی تنها برای بدست آوردن فرصتهای وسیع سرمایه گذاری سهام های موسسات تجاری عمومی محلی خود را می فروشند.

نوسانات روزمره و پیشرفتهها در هر یک از این بازارها، حرکت سرمایه گذاری سهام خارجی را منعکس می کند که در نهایت نیازمند معاملات و سود فارکس است. ادغام تجارت بین المللی و فراگیری فعالیتها برای معامله گران FX بسیار مهم است. معاملات A&M بزرگ بخصوص آنهایی که شامل حسابهای چشمگیر می شوند تاثیر فوق العاده ای روی بازارهای ارز دارند و نتیجه آنکه معامله گر نیاز به خرید و فروش دلار برای دستیابی به نرخ هدف بین المللی دارد.

اندیکاتورهای اقتصادی مهم ایالات متحده

تمامی اندیکاتورهای اقتصادی ای که در پائین آورده شده برای دلار US بسیار مهم هستند. بهر حال از آنجا که اقتصاد آمریکا خدمات محور است توجه مخصوص به (تعداد) بخشهای خدماتی بسیار مهم است.

تعداد حقوق بگیران آمریکایی بجز بخش کشاورزی و کارمندان دولت

گزارش استخدام مهمترین و وسیع ترین شاخص کنترل شده در تقویم اقتصادی است. از آنجا که Fed تحت فشار شدید برای کنترل بیکاری است اهمیت آن بیشتر بعلت تاثیرات سیاسی است تا دلایل اقتصادی، در نتیجه سیاست نرخ بهره مستقیماً از شرایط بیکاری تاثیر می پذیرد. گزارش ماهیانه شامل داده هایی از دو نوع بررسی و بازدید متفاوت است، بررسی بنگاهی و موسساتی و غیر

کشاوری، بررسی داخلی. بررسی بنگاهی داده ها را از لیست بیکاری متوسط ساعتهای کاری هفتگی و مجموع شاخص ساعته می گیرد. معامله گران ارز تمایل دارند تا بر روی تنظیمات فصلی نرخ بیکاری ماهیانه و هر گونه تغییر با معنی در لیست پرداخت غیر کشاوری متمرکز شوند.

شاخص قیمت مصرف کننده

شاخص قیمت مصرف کننده (CPI) کلید اندازه گیری تورم است، این شاخص قیمت‌های یک سبد ثابت کالاهای مصرفی را اندازه می گیرد. اقتصاد دانان تمایل دارند تا بیشتر روی CPI-U و یا هسته نرخ تورم که بجز میزان نوسان و تغییر قیمت غذا و ترکیبات انرژی است، متمرکز شوند. این شاخص بصورت دقیقی توسط بازار FX و هنگامیکه در حال فعالیت است کنترل می شود.

شاخص قیمت تولید کننده

شاخص قیمت تولید کننده (PPI) جزء شاخه‌هایی است که تغییرات متوسط قیمت‌های خرید که توسط تولید کنندگان داخلی برای سود و تولیدشان دریافت می کنند را اندازه می گیرد. مسیرهای (PPI) تقریباً برای هر فرصت تولیدی کالا در اقتصاد داخلی بازار FX تمایل به تمرکز روی تنظیم فصلی کالاهای تمام شده و چگونگی عملکرد ماهیانه، فصلی و سالیانه شاخص دارد.

تولید خالص داخلی

GDP مقیاس اندازه گیری کوچکترین واحد تغییرات نرخ بهره تمامی کالاهای مصرفی و تولیدی و خدماتی در ایالات متحده است. BEA دو مکمل اندازه گیری GDP را می سازد. یکی براساس درآمد و دیگری براساس مخارج و هزینه است. گزارش پیشرفته GDP که هر ماه بعد از یک ربع سال منتشر می شود شامل بعضی تخمینات BEA داده هایی است که هنوز منتشر نشده اند، صورت کالاها، تعادل تجاری است. دیگر گزارشات منتشر شده GDP زیاد چشمگیر نیستند مگر اینکه یک تجدید نظر اساسی شود.

تجارت بین المللی

تعادل تجاری نشان دهنده تفاوت بین صادرات و واردات تجارت خارجی کالاها و خدمات است. داده های تجاری و بازرگانی همگی براساس US تهیه می شود. تجارت خارجی کلی با تمام کشورها جزئیات تجارت با کشورها و نواحی بخصوص و معین جهان و نیز کالاهای انحصاری و شخصی است. از آنجا که دوره های تجارت یکماهه نامعتبر هستند، معامله گران قصد تمرکز روی انجام تجارت فصلی بالغ بر دوره های سه ماهه را دارند.

شاخص هزینه استخدام

داده (ECI) براساس بررسی لیست پرداخت کارکنان آخرین ماه هر سه ماه یکبار بمنظور پرداخت در دوازدهمین روز ماه است. بررسی نمونه ای از تقریباً 3600 نفر از کارکنان موسسه خصوصی و 700 ایالت و دولت های محلی، مدارس عمومی و بیمارستانهای عمومی صورت گرفته است. بزرگترین سود ECI که شامل هزینه های غیر دستمزدی است که 30 درصد به کل ارزش کارگری می افزاید. عملکرد در ECI عموماً ثابت است. بهر حال این یکی از شاخصهای مطلوب Fed است.

(ISM) موسسه مدیریت عرضه شاخص مرکب ماهیانه را براساس بررسی 300 مدیر خرید در 20 موسسه مختلف که فعالیتهای بشری می کنند را منتشر می کند. شاخصهای با ارزش بالای 50 نشان دهنده یک اقتصاد وسیع است حال آنکه زیر 50 نشان دهنده قراردادهای است. از آنجا که هیئت وزیران Fed آلن گرینسپن، یکبار بیان کرد که این یکی از شاخصهای مطلوب او است اعداد بطور دقیقی کنترل می شوند.

تولیدات صنعتی

از شاخصهایی است که بازده فیزیکی ماهیانه شرکتیهای US، معادن و صنایع همگانی برق و تلفن را اندازه می گیرد. این شاخص توسط نوع صنعت و نوع بازار شکسته می شود. بازار FX بیشتر روی تنظیمات فصلی تغییرات ماهیانه به شکل کلی متمرکز شده است. افزایش در شاخص باعث تاثیرات مثبت در دلار است.

اطمینان مصرف کننده

بررسی های اطمینان مصرف کننده سطح اطمینان داخلی از لحاظ اقتصادی را می سنجد. بررسی پرسشنامه های ارسال شده به سراسر کشور حاکی از نمونه 5000 مصرف کننده داخلی بود که 3500 نفر آنها جوابگو بودند. از آنها 5 سوال پرسیده شد:

(1) نرخ شرایط بازرگانی در مناطق داخلی

(2) نرخ شرایط بازرگانی در 6 ماه

(3) دسترسی به شغل در منطقه

(4) دسترسی به شغل در 6 ماه

(5) درآمد خانواده در 6 ماه

جوابها بصورت فصلی تنظیم شد و یک شاخص برای هر جواب ساخته شد. سپس شاخص مرکب و خطوط براساس مجموع جوابها طراحی شد. شرکای بازاری افزایش اطمینان مصرف کنندگان را مشاهده کردند. مخارج بالای مصرف کننده اغلب بعنوان جرقه ای برای شتاب دادن به تورم است.

خرده فروشی

شاخص خرده فروشی تمام کالاهای فروخته شده را با یک نمونه گیری از فروشگاههای خرده فروش در ماه اندازه می گیرد. این شاخص بعنوان مقیاس مصرف و اطمینان مصرف کننده است. مهمترین عدد آن ex-autos است که در آن فروش اتوماتیکی از

ماهی به ماه دیگر فرق می کند. خرده فروش ممکن است براساس فصل کاملاً متغیر باشد و نوسان داشته باشد. بهر حال این شاخص یکی از مهمترین شاخص های اقتصاد سالم است.

داده های جریان سرمایه بین المللی خزانه داری

داده های (TIC) مقدار دارایی در حال گردش را در ایالات متحده با حداقل نرخ بهره ماهیانه اندازه می گیرد. گزارشات اقتصادی در طی چند سال گذشته اهمیت پیدا کرد. جدا از تعداد عناوین، بازار توجه خاصی به جریانات اداری که تقاضای وام از طرف بانکهای مرکزی خارجی به دولت آمریکا می کنند را نشان می دهد.

شاخص دلار یکی از مهمترین ارکان بازاره که باید از این به بعد مورد بررسی تون قرار بگیره و دنبال رابطه ش با حرکات بازار باشید این مبحث برای این گذاشته شد که دوستانی که دارن کار میکنن با دیده ی روشنتری به بازار نگاه کنن دوستان عزیزم جلسه امشب به پایان رسید. سپاسگزارم که همراهم بودید

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی یورو

ویژگیهای یورو (EUR)

شرح مختصری از گستره اقتصادی منطقه یورو

اتحادیه اروپا (EU) بعنوان چارچوب ساختار اتحادیه اروپا است. EU شامل 15 کشور عضو است: استرالیا، بلژیک، دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، ایرلند، ایتالیا، لوکزامبورگ، هلند، پرتغال، اسپانیا، سوئد، و بریتانیا است. تمامی اینها جز دانمارک، سوئد و بریتانیا یورو را بعنوان ارز رایج قبول دارند. این 12 کشور برپایه یورو بعنوان ارز رایج اتحادیه پولی اروپا را (EMU) تشکیل می دهند و همچنین سیاست ساده پولی عرضه شده توسط بانک مرکزی اروپا را پذیرفته اند. EMU از لحاظ تولید ناخالص داخلی با ارزش تخمینی 12 تریلیون دلار در سال 2004 دومین قدرت بزرگ جهانی دنیا است. درآمد ثابت و خالص بسیار بالای بازارهای هم پیمان پیش فروش EMU بعنوان دومین جذب کننده بزرگ بازار سرمایه گذاری سرمایه گذاران داخلی و بین المللی است. در گذشته، EMU مشکلاتی در جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی و یا گردش معاملاتی سرمایه داشت. در واقع، EMU یک ذخیره جهانی سرمایه گذاری مستقیم خارجی است که در حدود 45 درصد کل سرمایه در حال گردش در خارج و 19 درصد سرمایه در حال گردش در داخل را دارد. اصلی ترین دلیل تاریخچه سرمایه آمریکایی است که سود برگشتی قابل اطمینان و خالص دارد. در نتیجه، ایالات متحده 71 درصد کل ذخایر خارجی را دارد. بهر حال یورو در حال تبدیل شدن به ارز سازماندهی شده تر است و اتحادیه پولی اروپا در حال جذب و هماهنگی اعضای بیشتری است و اهمیت یورو بعنوان ذخیره ارزی در حال افزایش بصورت جفتی است. در نتیجه، جریان سرمایه و سود در اروپا در حال افزایش است. بانک های مرکزی خارجی انتظار دارند که موجودی ذخیره یوروی خود را افزایش دهند. بنابراین تقاضا برای یورو مدام در حال افزایش است.

EMU هم اقتصاد تجاری سرمایه ای است بنابراین معامله در اقتصاد EMU بسیار مهم است. برخلاف بسیاری از اقتصادهای بزرگ و اصلی EMU کسر درآمد زیاد و یا اضافی ندارد. در حقیقت، EMU از کسری بودجه کم تجاری در سال 2003 به کسر درآمد (کسری بودجه) بزرگ و اضافی در سال 2004 تغییر کرد. صادرات EU فقط 17 درصد کل واردات جهان است. بعلت میزان تجارت EMU با بقیه جهان قدرت چشمگیری در تجارت بین المللی دارد.

مهمترین شرکای تجاری EU به قرار زیر هستند:

(1) ایالات متحده

(2) سوئیس

(3) ژاپن

(4) هلند

(5) چین

منابع اصلی وارداتی

(1) ایالات متحده

(2) ژاپن

(3) چین

(4) سوئیس

(5) روسیه

EMU قبل از هر چیزی اقتصاد خدمات محوری است. خدمات آن در سال 2001 تقریباً 70 درصد GDP محاسبه شده است در حالیکه صنعت بشری و کارخانجات، معادن و صنایع فقط 22 درصد GDP بودند. در واقع شمار زیادی از شرکتهایی که قصد اصلی آنها تهیه محصولات تمام شده است هنوز فعالیتهای EU خود را روی جستجو، کشف، طراحی و بازاریابی متمرکز می کنند. در حالیکه منابع بسیاری از فعالیتهای صنعتی آنها در آسیا است نقش در حال رشد EU در تجارت بین الملل مهمترین ضامن نقش یورو بعنوان ذخیره ارزی است، برای بسیاری از کشورها داشتن مقادیر زیادی از ذخیره ارزی برای کاهش ریسک مبادلات و ارزش سهام بسیار مهم است. بسیاری از سهام تجاری بین المللی شامل پوند بریتانیا، ین ژاپن و یا دلار آمریکا است. قبل از تاسیس یورو نیازی به ذخیره مقدار زیادی از ارز ملی شخصی اروپایی ها نبود. در نتیجه، ذخیره ارز متمایل به دلار آمریکا بود. در پایان دهه 1990 بطور تقریبی 65 درصد ذخیره جهانی دلار آمریکا بود اما با معرفی یورو ذخیره ارزی سرمایه های خارجی به یورو تغییر کرد.

از آنجا که EU بعنوان یکی از شرکای اصلی تجاری برای بسیاری از کشورهای سراسر جهان محسوب می شود، انتظار می رود این روند ادامه یابد.

سیاستگذاران مالی و پولی بانک مرکزی اروپا

(ECB) بانک مرکزی اروپا بدنه دولت است و مسئول تغییر سیاست پولی کشورهای عضو EMU است. هیئت رئیسه EMU متشکل از رئیس جمهور ECB، معاون رئیس جمهور ECB و 4 عضو دیگر است. این اشخاص که در رده اعضای دولتی بانک ملی مرکزی هستند شامل هیئت دولت می باشند. ECB بگونه ای تنظیم شده که اعضای هیئت رئیسه و اجرایی سیاست هایی را که توسط هیئت دولت دیکته و عرضه شده را اجرا کنند. تصمیمات انجام سیاست جدید پولی با اخذ رای توسط رئیس جمهور در جلسات هفته ای دوبار گرفته می شود. با اینکه جلسات EBC دوهفته یکبار انجام می شود و قدرت تغییر سیاست پولی را در هر یک از آن جلسات دارد تنها انتظار می رود که این عمل در جلسات رسمی با برنامه ریزی انجام شود. هدف اصلی EMU تثبیت قیمتها و رشد آنها است. تغییرات سیاست پولی به قصد اطمینان از انجام این اهداف است. با تشکیل EMU، قرارداد Maastricht توسط EU برای عرضه ضوابطی به کشورهای عضو برای کمک به EU برای دستیابی به اهدافش، گسترش یافت. کوچکترین انحراف از این ضوابط توسط هر یک از کشورها باعث پرداخت جریمه سنگینی می شود. ظاهراً براساس این ضوابط، ECB بطور سفت و سختی روی تورم و کسر بودجه تمرکز کرده است. معمولاً ECB در حال تلاش است تا رشد سالیانه در شاخص هماهنگی بین قیمتهای مصرفی (HICP) زیر دو درصد و (ذخیره پولی) M3 را حول 4/5 درصد نگه می دارد.

ضوابط EMU

- در سال قرارداد 1992 در اتحادیه اروپا ضوابطی برای تمامی اعضای EU که به اتحادیه پول اروپا پیوستند، ایجاد شد:
- نرخ تورم نهایتاً 1/5 درصد بالاتر از میانگین تعیین شده توسط 3 عضو عالی و بطور متوسط 12 ماه، سال به سال در پی تاریخ تعیین مالیات و ارزیابی، تعیین شد.
- نرخ بهره طولانی مدت همراه نرخ متوسط تورم تعیین شده 12 ماهه نباید بیشتر از 2 درصد باشد.
- نرخ مبادلات که در یک محدوده خاص مکانیزم نرخ مبادلات (ERM) حداقل برای دو سال نوسان می کند.
- بدهی دولتی / سهم GDP نباید بیش از 60 درصد باشد با اینکه حتی سقف بالاتری هم مجاز است.
- کسری بودجه عادی دولت نباید بیشتر از 3 درصد GDP باشد با اینکه گهگاهی این اجازه را دارد که خیلی کم و یا موقتی بیشتر شود.

ECB و سیستم اروپایی بانک مرکزی (ESCB) موسسات مستقل از دولت و موسسات دیگر EU هستند که بطور کامل ضامن کنترل سیاست پول هستند. این اختیار عمل از آنجا است که هیچیک از اعضای بدنه اصلی تصمیم گیرنده نمی توانند از هیچیک از موسسات هیئتی و دولتی و یا هیچ شخص دیگری دستور بگیرند. اصلی ترین ابزاری که ECB برای کنترل سیاست پول استفاده می کند به قرار زیر است:

عملکرد بازار آزاد 4 ECB دسته از فعالیتهای بازار آزاد، نرخ بهره، مدیریت نقدینگی و وضع سیاست ساده پولی را اداره می کند.

1) **عملکرد تشکیلات تجاری اصلی.** معامله های معکوس، تامین قابل تبدیل پول هر هفته و یا نهایتا در هفته یکبار میزان تشکیلات تجاری را به قسمت مالی مربوط می کنند.

2) **عملکرد تشکیلات تجاری بلند مدت.** معامله های معکوس، تامین کننده نقدینگی هستند با فرکانس ماهیانه و نهایتا 3 ماهه که شرکا را با تشکیلات تجاری بلند مدت تامین می کنند.

3) **عملکردهای هماهنگ.** با یک نرخ واحد مخصوص و ویژه با هدف مدیریت شرایط نقدینگی در بازار و هدایت نرخ بهره بخصوص به منظور هموارسازی حذف تاثیرات روی نرخ بهره که توسط نوسانات نامترقبه نقدینگی ایجاد می شود، انجام می شوند.

4) **عملکرد ساختاری.** شامل صدور اعتبارات وام، معاملات معکوس و معاملات یکجا هستند. این عملکرد هر زمانی که ECB بخواهد ساختار شرایط سیستم ارزیابی مقابل بخش مالی (با واحد نرخ با قاعده و یا بی قاعده) را تنظیم کند، اجرا می شوند.

ECB مینیمم نرخ مزایده (نرخ Repo)

این نرخ، نرخ هدف سیاست کلیدی ECB است. سطحی از وام است که ECB به بانکهای مرکزی اعضای دولتی خود پیشنهاد می دهد. همچنین نرخ است که در جلسات هر دو هفته یکبار در معرض تغییر است. از آنجا که تورم خیلی به ECB مربوط است تمایل زیادی به نگهداشتن نرخ بهره در سطوح بسیار بالا برای جلوگیری از تورم وجود دارد. تغییرات حداقل نرخ مزایده ECB انشعابات بسیار زیادی برای اروپا دارد. ECB یک نرخ هدف مبادلات ندارد، اما از آنجا که نرخ مبادلات بر ثبات قیمتها تاثیر می گذارد، ECB تعیین کننده نرخ های مبادلاتی در موقعیتهای سیاسی خود است. بنابراین با توجه به اهمیت تورم از دخالت ECB در بازار FX جلوگیری نمی شود، در نتیجه دستورات و پیشنهادات مطرح شده توسط اعضای هیئت دولت بطور دقیقی توسط شرکای بازار FX کنترل می شوند و غالبا به سمت یورو در حرکت است. ECB هر ماه یک گزارش تحلیل جزئیات تغییرات و پیشرفتهای اقتصادی را در مورد شرایط اقتصادی خود منتشر می کند و توجه به این گزارش از لحاظ نشانه ها و تغییرات در تاثیر گذاری سیاست پولی بسیار مهم است.

مهمترین خصوصیات یورو

تفاوت EUR/USD مهمترین نقدینگی ارز است، تمام تبادلات یورو بسیار قابلیت نقدپذیری دارند.

یورو در 1 ژانویه سال 1999 بعنوان ارز الکترونیکی معرفی شد. در این زمان یورو جایگزین تمامی ارزهای قبلی EMU شد. بجز ارز یونان که ژانویه 2001 تبدیل به یورو شد در نتیجه جفت ارز EUR/USD هم اکنون نقدپذیرترین ارز دنیا است و حرکت آن بعنوان اصلی ترین مقیاس اندازه گیری سلامت اقتصاد اروپا و آمریکا است. یورو اغلب بعنوان (ضد دلار) شناخته می شود از آنجا که این ساختار دلاری حرکت های ارزهای جفت در بین سالهای 2003 و 2005 را تعیین می کند EUR/JPY و EUR/CHF نیز جزء ارزهای نقد شدنی هستند که بعنوان مقیاس اندازه گیری سلامت اقتصاد ژاپن و سوئیس استفاده می شود. جفتهای

EUR/USD و EUR/GBP از بزرگترین ارزهای تجاری هستند از آنجا که آنها بشدت گسترش می یابند حرکت منظم دارند و بندرت دچار شکاف می شوند.

• یورو ریسکهای ویژه ای در بردارد.

از آنجا که یورو ارز جدیدی است باید به عواملی که بعنوان ریسک برای یورو محسوب می شوند توجه کرد. این عوامل برای ارزهای دیگر ریسک محسوب نمی شوند. بعنوان مثال، ECB بعلت سابقه کم اغلب بعنوان یک بانک مرکزی آزمایش نشده در نظر گرفته می شود. این سابقه کم و تاریخچه کوتاه به شرکای بازار یک مقیاس مناسبی برای درک اینکه این بانک مرکزی تحت شرایط متفاوت اقتصادی و سیاسی چگونه عمل می کند را نمی دهد.

بانک مرکزی تثبیت و رشد معاهدات خود را در سال 2004 متوقف کرد. با اینحال حقیقتاً روی کشورهایی که همواره قوانین مطرح شده در معاهدات را نقض می کنند فشار وارد می کند. بازنویسی اساسنامه تشکیلات EU که توسط تک تک کشورها رد شد تعدادی ماده و تبصره دارد که به کشورها اجازه می دهد اگر آنها کسری بودجه را نقض کردند از جریمه پرداختن معاف شوند. با قانونی شدن نقض کسری بودجه ضریب اطمینان به یورو و ECB کاهش یافت. همچنین بعضی از کشورها مثل ایتالیا را به این واداشت تا دوباره واحد پول خود را از یورو به ایده تغییر دهند. در کل، از آنجا که یورو ارز واحد 12 کشور عضو است بشدت نسبت به بی ثباتی های اقتصادی و سیاسی هر یک از این کشورها حساس است. بزرگترین و پر اهمیت ترین کشورهای ناحیه اروپایی آلمان، فرانسه، ایتالیا و اسپانیا هستند.

• دامنه بین خزانه داری های 10 ساله آمریکا و اوراق قرضه 10 ساله می تواند نشانگر هدف یورو باشد. اوراق قرضه 10 سال دولتی بعنوان مهمترین شاخص نرخ مبادلات آتی یورو بخصوص در مقابل دلار آمریکا محسوب می شود. تفاوت بین اوراق قرضه 10 ساله دولتی و نرخ اوراق قرضه 10 ساله آلمان شاخص خوبی برای جنبش و تغییرات یورو تهیه می کند. اگر نرخ اوراق قرضه بالاتر از نرخ سرمایه و خزانه باشد، تفاوت افزایش می یابد. گسترده شدن نمودار به افزایش قیمت یورو اشاره دارد و کاهش و یا باریک شدن نمودار به کاهش قیمت یورو اشاره می کند. اوراق قرضه 10 ساله آلمان بعنوان نشان اوراق قرضه برای ناحیه اروپا استفاده می شود.

پیش بینی گردش پولی یورو

یکی دیگر از نرخهای بهره در نرخهای بهره سه ماهه بعنوان نرخ پیشنهادی یورو بین بانکی شناخته می شود. این نرخ است که توسط یکی از بانکهای بزرگ به بانک دیگر و یا سپرده بین بانکی پیشنهاد می شود. معامله گران تمایل دارند تا نرخ آتی Euribor را با نرخ یوروی دلار Eurodollar مقایسه کنند. یورو دلارها سپرده هایی به نام دلار در بانکها و دیگر موسسات خارجی در ایالات متحده هستند.

چون سرمایه گذاران سرمایه های با سود بالا دارند، سرمایه های درآمد ثابت (خالص) اروپایی از آنجا که بصورت Euribor و Eurodollar گسترش یافته و متمایل به سمت Euribors است جذابتر شده است. جائیکه این دامنه باریک می شود سرمایه های اروپایی از جذابیت می افتند که به کاهش ذخیره در گردش پول یورو اشاره می کند.

همچنین فعالیتهای اکتسابی و ادغامی تاثیر مهمی روی حرکت جفت ارز EUR/USD دارد. در سالهای اخیر فعالیتهای A&M بین ملتهای EU و US افزایش یافته است. معاملات بزرگ بخصوص اگر بصورت پولی باشد اغلب اثرات کوتاه مدت چشمگیری روی EUR/USD دارد.

اندیکاتورهای مهم یورو

تمامی شاخصهای اقتصادی پائین برای یورو مهم هستند. بهر حال از آنجا که EMU از 12 کشور تشکیل شده یکسان نگهداشتن پیشرفتهای اقتصادی و سیاسی مثل رشد GDP، تورم و بیکاری برای تمام کشورهای عضو بسیار مهم است. بزرگترین کشورهای EMU، آلمان، فرانسه و ایتالیا هستند. بنابراین از تمام داده های اقتصادی EMU داده های اقتصادی این سه کشور مهمترین ها هستند.

GDP مقدماتی

GDP مقدماتی زمانی مطرح شد که Eurostat داده هایی را از تعداد کافی کشورها برای تخمین زدن جمع کرد که معمولا شامل فرانسه، آلمان و نیوزلند می شد. بهر حال ایتالیا شامل این دسته نشد و تنها بعنوان آخرین نفر اضافه شد. مجموع سالیانه EU-15 و EMU-11 بعنوان نمونه جمع GDP ملی است. برای حسابهای سه ماهه این مجموع یک مقدار فشرده تر و جمع تر است زیرا بعضی کشورها (مثل یونان، ایرلند، لوکزامبورگ) هنوز داده حساب سه ماهه ملی تهیه نکرده اند. علاوه بر این، پرتقال به کندی تنها بخشی از این حسابهای سه ماهه را تهیه کرده است. بنابراین منحنی حسابهای سه ماهه EMU-11 و EU-15 نتیجه تخمین داده های سه ماهه اساس بندی شده بر پایه گروهی از حسابهای کشورهایی است که بیش از 95 درصد EU GDP را تشکیل می دهند.

تولیدات صنعتی آلمان

داده های تولیدات صنعتی بطور فصلی تنظیم شده و به 4 گروه اصلی تقسیم شده: معدن، کارخانجات و تولید، انرژی و تاسیسات. مجموعه تولید شامل 4 گروه تولید بزرگ و اصلی است: کالاهای اساسی و تولیدی، کالای بزرگ و اصلی، کالاهای مصرفی بادوام و مصرفی بی دوام. بازار به تغییرات نرخ سالیانه و نمودار فصلی ماه به ماه توجه می کند. نمودار آلمان از آنجا که بزرگترین کشور در ناحیه اروپا است مهمترین نمودار است. بهر حال گهگاهی بازار براساس تولیدات صنعتی فرانسه نیز عمل می کند. انتشار و تهیه نمودار تولیدات صنعتی داخلی ایجاد می شود در معرض بازنگری است. وزارت دارایی گهگاهی رویه مورد انتظار بازبینی و تجدید نظر در داده های داخلی منتشر شده را مشخص می کند.

شاخصهای تورم

شاخصهای هماهنگی قیمت‌های مصرف کننده

شاخص هماهنگی EU قیمت‌های مصرفی (HICP) منتشر شده توسط Eurostat بمنظور سنجش بین المللی براساس قانون EU طراحی شد. اروپا این شاخص را از ژانویه 95 منتشر ساخت. از ژانویه 98، اروپا شاخص مخصوصی برای ناحیه EMU-11 که

MUICP نامیده می شود را منتشر ساخت. اطلاعات قیمتتها توسط آژانسهای سرشماری ملی مجددا آورده می شد. برای تهیه Eurostat با 100 شاخص برای محاسبه HICP به آنها نیاز است. HICP های ملی همگی توسط Eurostat بعنوان میانگین بالای این خرده شاخصها جمع بندی می شوند. وزنه های استفاده شده مخصوص هر کشور است. HICP در پایان هر ماه منتشر می شود و توسط دوره ارجاع که حدودا 10 روز بعد از انتشار GPI های ملی توسط اسپانیا و فرانسه و آخرین کشورهای EMU-5 برای ارائه CPIS هاشان است دنبال می شود. حتی اگر اطلاعات داده شده ناقص باشند و هنگام انتشار HICP تنها بخشی از تجارت باشند HICP منتشر می شود، چون بعنوان شاخص مرجع تورم برای ECB عمل می کند مهم است. هدف ECB نگه داشتن قیمت تورم مصرف کنندگان اروپایی بین سطوح 0 تا 2 درصد است.

M3

M3 یک مقیاس بزرگ ذخیره پول است که شامل هر چیزی است از سفته گرفته تا سکه تا حساب بانکی در بانک ECB، از آنجا که بعنوان مقیاس کلیدی تورم است در جلسه دسامبر 98، هیئت دولت ECB اولین ارزش مرجع M3 را رشد 4/5 درصدی مشخص کرد. این مقدار، تورم را زیر 2 درصد نگه می دارد و روند رشد را بین 2 تا 2/5 درصد نگه داشته و باعث نزول سرعت پول بین 0/5 تا 1 درصد می شود. نرخ رشد روی میانگین واحد نرخ حرکت سه ماهه به منظور جلوگیری از تحریف میزان نوسان و تغییر قیمت با نزدیک شدن ECB به نرخ نهایی مورد نظر پولی فضای قابل توجهی از مانور و تفسیر بوجود می آورد. چون ECB هیچ دامنه ای را برای رشد M3 مشخص نمی کند، وقتی بانکهای اوراق قرضه شروع به فعالیت می کنند، هیچ عکس العمل اتوماتیکی وقتی رشد M3 از مرجعش واگرایی پیدا می کند انجام نمی شود. بعلاوه با اینکه ECB، M3 را بعنوان شاخص کلیدی در نظر دارد، تغییرات دیگر مجموع های پولی همچنان اتفاق می افتد.

بیکاری در آلمان

گزارشات اتحادیه کارگری شامل اطلاعات در مورد تعداد بیکاران و تغییرات در ماه گذشته است که بصورت فصلی و غیر فصلی تنظیم شده (SA) نرخ بیکاری NSA تهیه شده از طریق داده های محل های خالی تنظیمات شیفتهای کوتاه کاری و تعداد کارکنان (گاهها بیکار در سال 99) یک ساعت بعد از انتشار بیانیه اداره کارگری فدرالی (FLO) بانک اوراق قرضه نرخ بیکاری SA را منتشر ساخت. روز قبل از انتشار معمولا داده های رسمی از یک منبع اتحادیه تجاری تراوش می یابد که معمولا سطح بیکاری میلیونی NSA است. هنگامیکه منابع، رقم دقیقی را برای سطح NSA بیکاری گزارش می کنند معمولا ارقام رسمی را منعکس می کند. شایعات از یک هفته قبل از انتشار شکل می گیرد اما کاملا نادقیق هستند. علاوه بر آن دستورات اداری آلمان (ازقبل) تحت فشار بین المللی نادرست تفهیم می شوند، بنابراین باید مراقب گزارشات شایعات مداخله گران بود.

کسری بودجه های کشورهای جداگانه و فردی

رشد و ثبات معاهدات بیان می دارد که کسری بودجه باید زیر 3 درصد GDP نگهداشته شود. همچنین کشورها نرخ نهایی مورد نظری را برای کاهش بیشتر کسری بودجه شان و کنترل شدید این نرخ هدف توسط شرکای بازار، تنظیم می کنند.

(IFO) بررسی اطلاعات و تحقیقات

را داراست. هرگونه دیدی نسبت به شرایط تجاری آلمان در کل GDP آلمان بزرگترین اقتصاد اروپا است و بیش از 30 درصد کل انجام می شود که برنامه هایی از بیش از 7000 شرکت آلمانی برای IFO توسط موسسه IFO نگاه به اروپاست. بررسی ماهیانه ارزیابی شرایط تجاری آلمان و کوتاه مدتشان درخواست شده است. شرایط تجارت رایج و انتظارات تجاری دامنه کلی از 80 تا 120 است که اعداد بالاتر نشان دهنده ضریب اطمینان بیشتر تجارت است. این اندازه وقتی در مقابل داده های قبلی اندازه گیری می شود، بسیار حائز اهمیت است

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی پوند انگلیس

بانک انگلیس (BOE)، بانک مرکزی U.K. است. هیئت سیاستگذار پولی (MPC) از 9 عضو تشکیل شده که سیاست پولی U.K. را تنظیم می کند و تشکیل شده از دولت، دو نماینده دولت، دو رئیس هیئت رئیسه بانک مرکزی و 4 متخصص آزاد.

این هیئت ضامن استقلال اجرایی در تنظیم سیاست پولی در سال 1997 بود. علیرغم این استقلال سیاستهای پولی آنها در دستیابی به نرخ نهایی مورد نظر تورم متمرکز شده که توسط صدر اعظم دیکته می شود. عموماً، این نرخ نهایی مورد نظر یک شاخص کوچک نرخ تورم 2/5 درصدی است (RPIX). بانک مرکزی این قدرت را دارد که نرخ بهره را به سطوحی تغییر دهد که اجازه دستیابی به این نرخ نهایتاً مورد نظر را امکانپذیر می کند. جلسات MPC ماهیانه برگزار می شود که بیشتر برای آگاهی و کنترل تغییرات سیاست پولی است که شامل تغییرات در نرخ بهره است.

MPC در پایان هر جلسه یک گزارش منتشر می سازد. در گزارشات سه ماهه تورم اهداف و پیش بینی های دو سال آینده، رشد و تورم و تنظیمات سیاست حرکت MPC را توضیح می دهد. بعلاوه دیگر گزارش منتشر شده در بولتن سه ماهه اطلاعاتی در مورد حرکتهای قبلی سیاست پولی و تحلیل شرایط بین المللی اقتصادی و تاثیرات آن روی اقتصاد U.K. است. تمامی این گزارشات شامل تفاسیر اطلاعات در مورد سیاستهای MPC و نرخهای واحد برای حرکت سیاسی آتی است. مهمترین ابزار مورد استفاده توسط MPC و BOE اینها هستند.

نرخ Repo بانک

این یک نرخ اصلی و کلیدی مورد استفاده در سیاست پولی برای دستیابی به نرخ نهایی مورد نظر تورم خزانه داری است. این نرخ برای عملکرد خود بانک در بازارها مثل فعالیتهای وام کوتاه مدت است. تغییرات این نرخ روی نرخهای تنظیم شده توسط بانکهای تجاری برای سرمایه داران و وام گیرنده هایشان تاثیر می گذارد. در عوض، این نرخ روی مخارج و سود در اقتصاد و حقیقتاً ارزشها و

قیمت‌ها تاثیر می‌گذارد. افزایش این نرخ باعث تلاش برای کاهش تورم است درحالی‌که کاهش این نرخ باعث تعادل رشد و توسعه است.

عملکرد بازار آزاد

هدف عملکرد بازار آزاد انجام و اجرای تغییرات در نرخ بهره بانک است درحالی‌که از نقدینگی کافی در بازار و ثبات مداوم در سیستم بانک اطمینان می‌یابد، که بازتابی از سه هدف مهم و اصلی BOE است: نگهداشتن ارزش پول، دستیابی به تثبیت سیستم مالی، جستجو برای اطمینان یافتن از کارآمدی و توانا بودن خدمات مالی U.K. برای اطمینان از نقدینگی، بانک گردش روزانه خرید و فروش کوتاه مدت را محاسبه می‌کند. اگر درآمد خالص دولتی بازار آزاد برای تامین و دستیابی به نقدینگی کافی نباشد BOE اعمال و گردشهای معاملات شبانه را نیز به حساب می‌آورد.

مهمترین خصوصیات پوند

• GBP/USD بسیار نقد پذیر است.

این جفت ارز یکی از نقد پذیرترین ارزهای دنیاست با حدود 6 درصد کل ارزهای تجاری شامل پوند بریتانیا است که بعنوان یکی از ارزهای پایه و یا شمارنده است. همچنین جزء چهار ارزی است که بعنوان بیشترین قابلیت نقدپذیری تجاری در دسترس است. (در بین EUR/USD و GBP/USD و USD/JPY و USD/CHF). یکی از دلایل نقدپذیری بالای این ارز بازارهای سودمند بسیار پیشرفته کشور است. بسیاری از سرمایه‌گذاران خارجی که بدنبال موقعیتهایی بعد از ایالات متحده هستند سرمایه‌های خود را به U.K. می‌فرستند. بمنظور خلق این سرمایه‌ها، سرمایه‌گذاران خارجی باید ارزهای محلی خود را بفروشند و پوند بریتانیا بخرند (شکل 3-10 را ببینید).

• GBP سه نام دارد.

ارز U.K. سه نام دارد - پوند بریتانیا، استرلینگ و کابل. تمام اینها متغیر هستند.

GBP پر از محتکران است.

در زمان انتشار، پوند بریتانیا یکی از بالاترین نرخهای بهره را در بین ملتهای پیشرفته دارد. با اینکه استرالیا و نیوزلند نرخهای بهره بالاتر دارند، بازارهای مالی آنها به پیشرفتگی بازارهای U.K. نیست، درنتیجه بسیاری از سرمایه‌گذاران که موقعیتی و یا علاقه مندیدی به موقعیتهای تجاری جدید دارند اغلب از GBP بعنوان ارز قرضی استفاده می‌کنند و با پوند در مقابل ارزهایی مثل دلار آمریکا، ین ژاپن و فرانک سوئیس پیش می‌روند. معاملات انتقالی شامل خرید و یا قرض دادن با نرخ بهره بالاتر و فروش و یا قرض

گرفتن ارز با نرخ بهره پائین تر است. در سالهای اخیر معاملات انتقالی بصورت عمومی افزایش یافته که باعث افزایش تقاضا برای پوند بریتانیا می شود. بهر حال اگر تفاوت بازده نرخ بهره بین پوند و دیگر ارزها کم شود مهاجرت معامله گران معامله انتقالی باعث افزایش میزان نوسان و تغییر قیمتتها در پوند بریتانیا می شود. تفاوت نرخ بهره بین اوراق بهادار و اوراق قرضه خارجی بسیار بهم دنبال می شوند. تفاوت نرخ بهره بین خزانه داری آمریکا / اوراق بهادار U.K. و اوراق بهادار بریتانیا / اوراق قرضه آلمان توسط شرکای بازار FX بطور دقیق کنترل می شوند. اوراق بهادار در مقابل خزانه داری می توانند بعنوان سنجش جریانات GBP/USD باشند در حالیکه اوراق بهادار در مقابل اوراق قرضه بعنوان سنجش جریانات EUR/GBP استفاده می شوند. مخصوصا تفاوتهای نرخ بهره نشان دهنده مقدار سود وثیقه های سرمایه های درآمد ثابت و خالص U.K. توسط دلار و سرمایه های درآمد ثابت اروپایی است. اوراق قرضه آلمانی معمولا بعنوان سنجش سود اروپایی استفاده می شود و بالعکس. این تفاوت برای معامله گران نشان دهنده پتانسیل گردش سرمایه و یا حرکت ارز است. سرمایه گذاران جهانی همیشه در حال تغییر دادن سود و سرمایه شان برای یافتن مکانی برای سرمایه گذاری با سود بالاتر هستند. بریتانیا برای داشتن ثبات اعتبار متعادل در ایالات متحده امنیت را فراهم می کند، سود را نیز فراهم می کند. معاملات پیش فروش یورو و استرلینگ نشان دهنده حرکت نرخ بهره هستند. از آنجا که نرخ بهره U.K. و یا نرخ Repo بانک، اولین ابزار مورد استفاده در سیاست پولی هستند، متعادل کردن تغییرات احتمالی نرخ بهره مهم است. یک راه برای اندازه گیری نرخ واحد پتانسیل تغییرات دستورات رسمی دولت است. اما بانک انگلیس یکی از محدود بانکهای مرکزی است که نیازمند این است که اعضای هیئت سیاست پولی آن، نتایج انتخاب و رای های خود را منتشر کنند. این دلایل شخصی نشان دهنده آن است که دستورات صادر شده توسط اعضای فردی هیئت و کمیته عقاید و نظرات فردی است نه BOE. بنابراین لازم است تا علائم دیگر حرکت نرخ پتانسیل BOE را جستجو کرد.

معاملات پیش فروش یورو استرلینگ سه ماهه انتظارات بازار در مورد نرخ بهره سه ماهه یورو استرلینگ را در آینده بازتاب می کند. همچنین این تقابل و مغایرت ها برای پیش بینی تغییرات نرخ بهره U.K. سودمند است که در نهایت بر روی نوسانات جفت ارز GBP/USD تاثیر می گذارد. دستورات در مورد یورو توسط سیاستمداران U.K. روی یورو تاثیر می گذارد. هر صحبتی (مخصوصا توسط نخست وزیر و یا صدراعظم خزانه داری) هر رایی را در بازار ارز تحت تاثیر قرار می دهد. از علائم پذیرش یورو فشار کاهش GBP است، در حالیکه مخالفتها بیشتر علیه ورود یورو GBP را افزایش می دهد، علت این مخالفتها این است که با روی کار آمدن GBP با یورو نرخ بهره کاهش چشمگیری می یابد. (در زمان نوشتن این مقاله، نرخ بهره 5/4 U.K. درصد است و نرخ بهره یورو 2 درصد است).

کاهش در نرخ بهره به سرمایه گذاران معاملات انتقال القا می کند تا موقعیتهایشان را تعطیل کنند و یا پوندهایشان را بفروشند. GBP/USD نیز بخاطر نامطمئنی شرایطی که با پذیرش یورو به وجود می آید از بین می رود. اقتصاد U.K. تحت حاکمیت و اختیارات و اسناد پولی رایجش بخوبی عمل می کند. اخیرا EMU با مشکلات عدیده ای با کشورهای عضو که نقض کننده ضوابط EMU هستند مواجه شده EMU با یک سند پولی عرضه شده به 12 کشور (که با 13 U.K. کشور می شوند) تابحال ثابت کرده که پیشرفت سیاست پولی برای تمامی اعضا مناسب و خوب است.

GBP هماهنگی مناسبی با قیمتتهای انرژی دارد.

U.K. بسیاری از بزرگترین شرکتهای انرژی دنیا را دارد که شامل صنعت نفت بریتانیا هم هست. ارزش محصولات انرژی 10 درصد GDP است در نتیجه پوند بریتانیا تمایل به هماهنگی با قیمتتهای انرژی دارد. بخصوص از وقتی بسیاری از اعضای EU از U.K.

واردات نفت دارند. با افزایش قیمت نفت آنها باید پوند بیشتری برای داشتن قدرت خرید نفت بخرند. بعلاوه، قیمت‌های بالاتر نفت برای دستیابی به صادرات انرژی ملی سودمند است.

اختلافات GBP

با اینکه GBP/USD از لحاظ نقدینگی ارزی نقدپذیرتر از EUR/GBP مقیاس اصلی اندازه گیری قدرت GBP است. جفت ارز GBP/USD به پیشرفت US حساستر است. EUR/GBP ساختار واضح تر معامله پوند است. از آنجا که EUR تجارت اصلی بریتانیا و شریک سرمایه گذار آن است. بهرحال هر دوی این ارزها طبیعتاً به یکدیگر وابسته هستند که به این معنی است که حرکت در EUR/GBP موجب تاثیر روی حرکات در GBP/USD می شود و برعکس این مطلب نیز صحت دارد که حرکت در GBP/USD نیز روی تجارت EUR/GBP تاثیر می گذارد. بنابراین برای معامله گران پوند مهم است که از خصوصیت تجاری هر دو جفت ارزی آگاه باشند. نرخ EUR/GBP باید دقیقاً مساوی نرخ EUR/USD تقسیم بر GBP/USD باشد. کوچکترین تفاوت بین این نرخها معمولاً توسط شرکای بازاری مشخص می شود و سریع برطرف می شود.

اندیکاتورهای مهم اقتصادی بریتانیا

تمامی اندیکاتورهای زیر مهم هستند. بهرحال از آنجا که U.K. اصلی ترین خدمات محور اقتصادی است توجه ویژه به تعدادی از بخشهای خدماتی حائز اهمیت است.

شرایط اشتغال:

بررسی ماهیانه توسط اداره سرشماری ملی انجام می شود. اهداف این بررسی تقسیم بندی جمعیت سن کار به سه گروه مجزا است: کارمندان (استخدام شدگان)، بیکاران و کسانی که جزء نیروی کارگری نیستند و نیز تهیه داده های تفسیری و توصیفی در مورد هر یک از این گروهها فراهم می آید. این بررسی ها اطلاعات در مورد روند بازار اصلی کارگری مثل تغییرات استخدامی در طول بخشهای صنعتی، ساعتهای کاری، شرکای نیروی کارگری و نرخهای بیکاری را برای شرکای بازار تهیه می کند. بموقع بودن بررسی ها سرشماری بسیار دقیقی را برای بازارهای ارزی می سازد زیرا که وسیله خوبی برای اندازه گرفتن قدرت اقتصادی U.K. است.

شاخص قیمت خرده فروشی

RPI تغییرات قیمت در سبد کالاهای مصرفی را اندازه می گیرد. بازارها بهرحال روی قیمت زیری RPI و یا RPI-X تمرکز می کنند که مستثنی از پرداختهای بهره رهن است. RPI-X وقتی که خزانه داری برای BOE نرخ نهایی مورد نظر تورم را مشخص می کند بدقت کنترل می شود، که اخیراً 2/5 درصد رشد سالیانه در RPI-X تعیین و تعریف شده است.

تولید ناخالص داخلی

یک گزارش سه ماهه توسط اداره سرشماری تنظیم می شود. GDP مقیاس کل خدمات و کالاهای تولیدی و مصرفی U.K. است. GDP توسط هزینه های داخلی، تجارت، دولت و خریدهای خارجی جهانی سنجش می شود. کاهش قیمت GDP برای تبدیل سنجش میزان سود از قیمت های رایج به دلار ثابت GDP مورد استفاده قرار می گیرد. این داده برای اندازه گیری جایی در چرخه تجارت که U.K. در آن خودش را پیدا می کند، استفاده می شود. رشد سریع اغلب تورم را بدنبال دارد، حال آنکه رشد کم و یا منفی بحران اقتصادی و یا اقتصاد ضعیف را نشان می دهد.

تولیدات صنعتی (IP)

شاخص IP تغییرات سود را در U.K.، کارخانجات، معادن، صنایع و منابع الکتریسیته، گاز و آب می سنجد. سود به کیفیت فیزیکی کالاها و اجناس تولید شده به غیر از ارزش فروش که کیفیت و قیمت را با هم ترکیب می کند، برمی گردد. شاخص دربرگیرنده تولیدات کالاها و قدرت فروش داخلی در U.K. و صادرات است. چون IP مسئول یک ربع تولید ناخالص داخلی است، از آنجا که نگرش خوبی به وضعیت کنونی اقتصادی را فراهم می کند، IP بطور دقیقی کنترل می شود.

شاخص مدیریت خرید (PMI)

PMI بررسی ماهیانه ای است که توسط موسسه و سازمان صدور مجوز خرید و ذخیره انجام می شود. این شاخص براساس متوسط میانگین حجم فصلی تنظیم شده که میزان بازده و سود، سفارشات جدید، دارایی و استخدام را اندازه می گیرد. شاخص با ارزش بالای 50 یک اقتصاد وسیع و گسترده را نشان می دهد درحالی که زیر 50 نشان دهنده مقاطعه کاری کردن است.

خانه سازی U.K.:

خانه سازی تعداد پروژه های ساختمانهای مسکونی که در طی هر ماه بخصوصی شروع شده اند را اندازه می گیرد. از آنجا که بازار داخلی اصلی ترین صنعت است که به امور اقتصادی حساس است، این داده ها برای U.K. مهم است.

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی فرانک سوئیس

ویژگیهای فرانک سوئیس (CHF)

شرح مختصری از گستره اقتصادی کشور سوئیس

سوئیس با ارزش GDP تخمین زده شده حدود 360 میلیارد در سال 2004 نهمین کشور دنیا از لحاظ بزرگی اقتصاد است. با اینکه اقتصادش کوچک است اما یکی از وسیعترین کشورها از لحاظ GDP در واحد نرخ سرمایه است. تکنولوژی پیشرفته و موفق با ثباتش رقیب بسیاری از اقتصادهای بزرگ است. موفقیت های کشور در اصل از تجربه تکنولوژی تولید و کارخانجات مصنوعی و سیستم بانکش ناشی می شود. بخصوص سوئیس از لحاظ صنایع شیمیایی و دارویی، ماشینی، ظرافت و دقت ابزار، ساعتهاش و

تاریخچه سیستم مالی از لحاظ محافظت و اطمینان به سرمایه گذاران مشهور است. این شرایط با تاریخ طولیل کشور از نظر بی طرفی سیاسی جفت شده و جایگاه مشهوری برای کشور و ارزش ایجاد کرده است. در نتیجه سوئیس بزرگترین مقصد سرمایه های ساحلی است. سرمایه دور از ساحل دولت بالغ بر 2 میلیارد دلار آمریکا است و تخمین زده شده که بیش از 35 درصد تجارت ثروت خصوصی دنیا را جذب کرده باشد. این شرایط صنعت بانکی و بیمه ای بسیار پیشرفته ای را خلق کرده که در آن 5 درصد کل جمعیت شاغلند که شامل بیش از 70 درصد کل GDP است. از آنجا که صنعت مالی سوئیس دارای شرایط امن و ضریب اطمینان بالایی است، گردش سرمایه تمایل به کنترل اقتصاد در زمان ناهماهنگی ریسک جهانی دارد، درحالیکه گردش معاملاتی اقتصاد را در شرایط ریسک پذیر کنترل می کند. بنابراین گردش تجاری با ارزش تقریبا 2/3 کل تجارت اروپا بسیار مهم است. مهمترین شرکای تجاری سوئیس اینها هستند:

بازار اصلی صادرات

1. آلمان

2. ایالات متحده

3. فرانسه

4. ایتالیا

5. بریتانیا

6. ژاپن

منابع اصلی و مهم وارداتی

1. آلمان

2. فرانسه

3. ایتالیا

4. نیوزلند

5. ایالات متحده

6. بریتانیا

در سالهای اخیر، جریان داد و ستد تجاری، بین کاهش و فزونی نوسان داشته است. حسابهای جاری، از سوی دیگر، از سال 1966 افزایش را نشان داده است. در سال 2000 افزایش حسابهای جاری به رقم 12/5 درصد GDP رسید. که بالاترین رقم در بین تمامی کشورهای صنعتی است (در کنار کشورهای همچون نروژ، سنگاپور و هنگ کنگ) که بعلاوه شمار سرمایه گذارهای مستقیم خارجی در کشور بمنظور یافتن یک مکان امن و راحت برای سرمایه علیرغم سود پائین تخصیص داده شده توسط سوئیس است.

سیاستگذاران پولی: بانک ملی سوئیس (SNB)

(SNB) بانک مرکزی سوئیس با کمیته 3 عضوی که مسئول تعیین سیاست پولی است، بانکی مستقل است. این کمیته از نماینده، معاون نماینده و یک عضو که هیئت مدیره دولتی SNB است تشکیل شده است، بعلاوه کوچکی کمیته کلیه تصمیمات برپایه توافق عمومی آراست. هیئت مدیره، سیاست پولی را حداقل هر سه ماه یکبار بازبینی می کند. اما تصمیمات سیاست پولی می تواند هر زمانی گرفته و اعلام شود. برخلاف بسیاری از بانکهای مرکزی دیگر، SNB نرخ نهایی مورد نظر نرخ بهره رسمی را تنظیم نمی کند، اما در عوض، میزان نرخ نهایی مورد نظر، نرخ LIBOR سه ماهه سوئیس را تنظیم می کند.

اهداف بانک مرکزی

در دسامبر 1999، SNB از تمرکز روی نرخ نهایی مورد نظر پولی M3 به نرخ نهایی مورد نظر تورم، کمتر از 2 درصد نوسان در هر سال تغییر کرد. این (مقیاس) براساس شاخص قیمت مصرفی ملی پایه ریزی شده است. نرخهای پولی هنوز بعنوان مهمترین اندیکاتورها هستند و بشدت توسط بانک مرکزی کنترل می شود، زیرا اطلاعات در مورد تورم بلند مدت را تهیه می کنند. این تمرکز جدید تورم شفافیت بانک مرکزی را افزایش می دهد. بانک خیلی شفاف بیان کرده است که نرخ تورم باید بیش از 2 درصد در میان مدت باشد، SNB تمایل به ثابت نگه داشتن وضع پولی اش دارد. اگر خطر تورم پیش آید، بانک ملی، سیاست پولی خود را از بین می برد. از آنجا که قدرت فزاینده فرانک سوئیس باعث شرایط تورم می شود، SNB نرخهای مبادلات را نشان می دهد. این امر مخصوصا در شرایط مغایرت با ریسک جهانی محقق می شود. از آنجا که جریان ورود سرمایه به سوئیس مهارت را در آن زمانها افزایش می دهد، در نتیجه SNB کلا طرفدار فرانک ضعیف است و هیچ تردیدی در استفاده از دخالت بعنوان ابزار نقدینگی ندارد.

دخالت مقامات رسمی SNB در فرانک با استفاده از روشهای مختلف شامل اظهارات شفاهی در مورد نقدینگی، ذخایر پولی و ارز است.

ابزار بانکهای مرکزی

ابزار رایج و مشترک که توسط SNB برای اجرا و انجام رویه پولی است شامل موارد زیر است:

میزان نرخ نهایی - نرخ بهره :

SNB رویه پولی خود را با تنظیم نرخ نهایی مورد نظر برای نرخهای بهره سه ماه خود انجام می دهد. (نرخ LIBOR سوئیس) این میزان دامنه 100 پونیتی دارد و هر سه ماه یکبار بازنگری می شود. این نرخ بعنوان نرخ نهایی است چون مهمترین نرخ پولی بازار سرمایه گذاری فرانک سوئیس است. تغییرات این نرخ همراه با توضیح شفاف در مورد تغییرات شرایط اقتصادی است.

عملکرد بازار آزاد :

معاملات Repo اصلی ترین ابزار سیاست پولی است. معامله Repo شامل تضمین و ضمانت فروش قرض گیرنده به قرض دهنده است درحالیکه وثیقه ها را با همان نوع و کیفیت در زمان دیرتر باز خرید می کند. این ساختار شبیه ضمانت قرض به صورتی است که قرض گیرنده باید به قرض دهنده بهره دهد. معاملات Repo تمایل به یک دامنه کوتاه از یک روز تا چند هفته دارد.

از SNB این معاملات برای دستکاری و اداره حرکت های نامطلوب در نرخهای LIBOR سه ماهه دارد. برای جلوگیری از افزایش نرخ LIBOR سه ماهه بالاتر از نرخ نهایی مورد نظر SNB بانک های تجاری با نقدینگی اضافی در معاملات Repo با نرخهای پایین تر Repo را ذخیره می کند و نقدینگی اضافی را ایجاد می کند. بالعکس، SNB می تواند نقدینگی را کاهش دهد و یا موجب افزایش نرخ سه ماهه LIBOR با افزایش نرخهای Repo شود.

SNB یک گزارش سه ماهه را در مورد ارزیابی و تخمین جزئی شرایط جاری اقتصادی و بازنگری رویه پولی را منتشر ساخت. یک گزارش ماهیانه نیز منتشر می شود که شامل بازبینی مختصر پیشرفت های اقتصادی است. این گزارشات از آنجا که ممکن است شامل تغییرات در محاسبات شرایط جاری (داخلی) SNB باشد قابل اهمیت هستند.

خصوصیات مهم فرانک سوئیس

جایگاه امن :

ممکن است جهانی ترین خصوصیت فرانک سوئیس باشد. جایگاه امن سوئیس همواره مورد فشار واقع شده زیرا این امر در اختفاء و پوشیدگی سیستم بانکی کلید منفعت های سوئیس است.

فرانک سوئیس اصولاً براساس شرایط خارجی حرکت می کند تا شرایط اقتصادی داخلی. همانطور که قبلاً ذکر شده - به خاطر بی طرفی سیاسی، فرانک سوئیس به عنوان اصلی ترین ارز امن جهان مورد توجه واقع شده.

بنابراین، در زمانهای بی ثباتی جهانی و یا نامطمئنی شرایط، سرمایه گذاران بیشتر تمایل به نگهداری سرمایه دارند تا افزودن به آن. در چنین زمانهایی، سرمایه به سمت سوئیس سرازیر می شود که می تواند باعث افزایش فرانک سوئیس بدون در نظر گرفتن اینکه شرایط رشد مطلوب است یا نه شود.

فرانک سوئیس خیلی نزدیک و هماهنگ با طلا است .

سوئیس چهارمین سرمایه دار رسمی طلاست. قانون اساسی سوئیس زمانی حکم لازم و اختیار برگرداندن ارز به 40 درصد ذخیره طلا را داشت. از آن زمان به بعد علیرغم ارائه این اختیار ارتباط بین فرانک سوئیس و طلا به صورت ثابتی در ذهن سرمایه داران سوئیسی مانده است. در نتیجه، فرانک سوئیس حدود 80 درصد با طلا هماهنگی دارد. اگر قیمت طلا زیاد شود به احتمال قوی فرانک سوئیس نیز افزایش می یابد.

به علاوه، از آنجا که طلا به عنوان نوع امن پول یاد می شود، هم طلا و هم فرانک سوئیس در دوره های ناثباتی اقتصاد جهانی و جغرافیایی سیاسی سود می برند.

تأثیرات معاملات انتقال

با داشتن یکی از پایین ترین نرخهای بهره در دنیای صنعتی در طی چند سال گذشته فرانک سوئیس یکی از رایج ترین ارزهای مورد استفاده توسط معامله گران در معاملات انتقال است. همانطور که در این مقاله ذکر شد از آنجا که سرمایه گذاران بطور فح^۲ال سرمایه های با سود بالا را جستجو می کنند معاملات انتقال در چند سال اخیر به طرز چشمگیری افزایش یافته. یک معامله انتقال شامل فروش یا قرض گرفتن ارز با نرخ بهره پایین است. CHF یکی از پایین ترین نرخهای بهره شرکتهای صنعتی را دارد و یکی از اصلی ترین ارزهای فروشی و یا قرضی در معاملات انتقال است. که باعث نیاز به فروش CHF در مقابل ارزی با سود بالاتر می شود.

معاملات انتقال کلا با ارزهای مختلف مثل CHF / GBP و یا CHF / AUD انجام میشود اما این معاملات هر دوی CHF / USD و CHF / EUR را تحت تاثیر قرار می دهد. باز کردن معاملات انتقال شامل نیاز سرمایه داران به خرید CHF می شود.

تفاوت نرخ بهره بین معاملات پیش فروش یورو سوئیس و نرخ بهره معاملات پیش فروش خارجی به طور نزدیکی با هم هماهنگ هستند.

تفاوت نرخ بهره بین معاملات پیش فروش یورو - سوئیس سه ماهه و یورو دلار به طور گسترده ای توسط معامله گران حرفه ای سوئیس ملاحظه می شود. این تفاوت ها اندیکاتورهای خوبی برای پتانسیل گردش پول است از آنجایی که آنها نشان دهنده مقدار سود سرمایه های درآمد ثابت US با سرمایه های درآمد ثابت سوئیس هستند و یا بالعکس این تفاوتها نشاندهنده پتانسیل حرکت ارز هستند. از آنجا که سرمایه گذاران همیشه به دنبال سرمایه گذاری هایی با سود بالا هستند. مخصوصاً این امر برای معامله گران انتقال اهمیت دارد که براساس تفاوت نرخ بهره مثبت بین سرمایه های درآمد ثابت جهانی به موقعیتشان وارد و یا از آن خارج میشوند.

تغییرات احتمالی در قواعد بانکی :

در طول چند سال گذشته اعضای اتحادیه اروپا فشار قابل توجهی روی سوئیس برای کم کردن اطمینان سیستم بانکی اش و افزایش انتقال حسابهای مشتریان وارد کرده اند.

EU برای تعقیب کردن کسانی که از مالیات طفره می روند به این موضوع فشار می آورد. باید در نظر گرفت که این امر چندین سال طول کشید، به هر حال، این تصمیم سختی برای سوئیس بود زیرا اطمینان حسابهای کاربرانش هسته قدرت سیستم بانکی اش را نشان می داد.

EU تحدید کرد که اگر سوئیس با مقایس های مطرح شده موافقت نکند ضمانت اجرایی شدیدی به سوئیس وارد می کند. هر دو سیاست اخیرا در حال مذاکره و یافتن یک راه حل منصفانه هستند. هر حرف و حدیثی از تغییرات قواعد بانکی، هم اقتصاد سوئیس و هم فرانک سوئیس را تحت تاثیر قرار می دهد.

ادغام و اکتساب فعالیت ها :

اصلی ترین صنعت سوئیس صنعت بانکی و مالی اش است. در این وضعیت، فعالیت های ادغامی و اکتسابی A&M بسیار رایج است. مخصوصا، با ادامه و تحکیم کل صنعتش در نتیجه A&M می تواند تاثیر زیادی روی فرانک سوئیس داشته باشد. اگر شرکتهای خارجی از بانکهای سوئیس خرید کنند و یا از شرکتهای بیمه آنها باید فرانک سوئیس بخرند و در عوض ارزهای محلی خود را به این دلار بفروشند. از طرفی دیگر اگر بانکهای سوئیس از شرکتهای خارجی خرید کنند لازم است فرانک سوئیس را فروخته و ارز خارجی بخرند. به عبارت دیگر، برای معامله گران فرانک سوئیس توجه و آگاهی از فعالیتهای A&M که شامل شرکتهای سوئیسی است بسیار مهم است.

رفتار تجاری - خصوصیت ارزهای فرعی :

CHF / EUR رایج ترین ارز مورد استفاده معامله گرانی است که قصد شرکت در جنبش ها و فعالیت های CHF را دارند. (شکل 4-10 ببینید). USD / CHF به علت کمبود نقدینگی و نوسانش غالبا خیلی کم معامله می شود. به هر حال معامله گران روزانه اغلب به علت نوسان زیاد جنبش ها CHF / USD تمایل به معامله با این ارز را دارند تا CHF / EUR. درحقیقت CHF / USD ارزی ترکیبی است که از USD / EUR و CHF / EUR مشتق شده است.

کارگزار عرضه کننده قیمتها و یا معامله گران حرفه ای تمایل به استفاده از آن جفت ارزهایی که به عنوان اندیکاتورهای راهنما برای معامله CHF / USD و یا برای قیمت گذاری سطح رایج CHF / USD وقتی که جفت ارزها دچار رکود هستند.

به صورت تئوری، نرخ CHF / USD باید دقیقا با CHF / EUR تقسیم بر USD / EUR برابر باشد. تنها زمان توقف مخالفت ریسک جهانی، مثل جنگ عراق و 11 سپتامبر CHF / USD بازارش را بهبود می بخشد و پیشرفت می دهد.

کوچکترین تفاوتی در این نرخ ها به سرعت توسط سهام داران بازار استفاده می شود.

مهمترین اندیکاتورهای اقتصادی سوئیس :

اندیکاتورهای اصلی KOF :

اندیکاتورهای اصلی KOF توسط موسسه تحقیقاتی چرخه تجاری سوئیس منتشر می شود. این شاخص معمولاً بعنوان مقیاس سلامت اقتصاد آینده سوئیس است که شامل 6 بخش است :

(1) تفسیر در سفارشات کارخانه ای

(2) برنامه های انتظاری خرید کارخانه ای در طی سه ماه آینده

(3) قضاوت سهام ها در معاملات عمده فروشی

(4) آگاهی کاربران از شرایط مالی شان

(5) ذخیره در بخش ساختاری

(6) جمع آوری سفارشات برای کارخانجات

شاخص قیمت مصرف کننده ماهانه براساس پرداخت شده خرده فروشی در سوئیس محاسبه می شوند. مطابق با پرداخت بین المللی رایج، کالاهای پوشش یافته طبق مفهوم مصرفی شناخته شده اند که شامل محاسبه شاخص آن کالاها و خدماتی است که قسمتی از مجموع مصرفی خصوصی بر طبق حسابهای ملی هستند.

سبد کالا شامل برآورد هزینه انتقالی مثل مالیات مستقیم، اعانه های بیمه اجتماعی و دریافت کارمزد بیمه سلامت نیست. این شاخص کلید سنجش تورم است.

تولید ناخالص داخلی :

GDP مقیاس تولید کلی و مصرف کالاها و خدمات سوئیس است. GDP با برآورد هزینه های اضافی داخلی معامله گران دولت و خرید خارجی جهانی سنجیده می شود. کاهش دهنده قیمت GDP برای تبدیل سود اندازه گرفته شده با قیمت های رایج به دلار ثابت GDP استفاده می شود. این داده ها برای اندازه گیری که سوئیس در کجا چرخه تجاری خود را پیدا می کند مورد استفاده قرار می گیرد.

اغلب رشد سریع بعنوان تورم ملاحظه می شود در حالیکه رشد پایین (و یا منفی) نشاندهنده یک بحران اقتصادی و یا اقتصاد ضعیف است.

تعادل پرداختها:

تعادل پرداختها عبارت مشترک حسابهای معاملات سوئیس با بقیه جهان است. حساب جاری تعادل معامله و سهم خدمات است. تعادل پرداختها شاخص بسیار مهمی برای معامله گران سوئیس است از آنجا که سوئیس همیشه یک تعادل قدرتمند در حسابهای جاریش دارد. هر تغییر مثبت و یا منفی ای در حسابهای جاری جریان قابل ملاحظه ای را خواهد دید.

شاخص تولید : (تولیدات صنعتی)

شاخص تولید یک چهارم تغییرات حجم تولیدات صنعتی است.

خرده فروشی :

گزارش خرده فروشی های سوئیس ماهیانه 40 روز بعد از ماه مرجع منتشر می شود. داده ها اندیکاتور مهم روشهای پرداخت کاربران است و بطور فصلی تنظیم نمی شود.

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی ین ژاپن

ویژگیهای ین ژاپن (JPY)

شرح مختصری از گستره اقتصادی کشور ژاپن :

ژاپن با ارزش GDP 6/4 میلیارد دلار آمریکا در سال 2004 (پس از ایالات متحده و کل منطقه اروپا یا EMU) سومین اقتصاد بزرگ دنیا است و دومین کشور از لحاظ اقتصاد منفرد است. این کشور همچنین یکی از بزرگترین صادر کنندگان دنیا است و بیش از 500 میلیارد دلار در سال صادرات دارد. صادرات محصولات کارخانه ای مثل الکترونیک و ماشین مهمترین کنترل کنندگان اقتصاد هستند که حدود 20 درصد GDP است که علیرغم جداسازی کسری و ناکارایی ساختاری باعث ثبات زیاد تجاری است که تقاضای اصلی برای ین ژاپن را به همراه دارد می شود.

جدا از یک صادر کننده بودن، ژاپن یک کشور وارد کننده بزرگ مواد خام برای تولید کالاهایش است. مهمترین شرکای تجاری ژاپن در صادرات و واردات ایالات متحده و چین هستند.

کالاهای ارزان چینی به کشور کمک می کند تا قسمت بزرگی از بازارهای وارداتی ژاپن را تسخیر کند. چین بعنوان مهمترین شریک تجاری ژاپن است و حتی ایالات متحده را پشت سر گذاشته و بعنوان منبع بزرگ واردات ژاپن در سال 2003 شناخته شد.

مهمترین بازارهای صادراتی

(1 ایالات متحده ، 2 چین ، 3 کره جنوبی ، 4 تایوان ، 5 هنگ کنگ

مهمترین منابع وارداتی :

(1 چین ، 2 ایالات متحده ، 3 کره جنوبی ، 4 استرالیا ، 5 تایوان

پیشرفت ناگهانی ژاپن

درک اقتصاد ژاپن مستلزم فهم این مطلب است چه چیزی باعث پیشرفت ژاپن و متعاقب آن پیشرفت ناگهانی اقتصادی ژاپن شده است. در دهه 1980 بازار مالی ژاپن یکی از جذابترین بازارها برای فرصتهای سرمایه گذاری سرمایه گذاران بین المللی در آسیا و پیشرفته ترین بازار سرمایه در منطقه بود و سیستم بانکی اش بعنوان یکی از قدرتمندترین ها در دنیا بود. در آن زمان، کشور دارای یک روند اقتصادی کاملا رشد کننده با تورم تقریبا صفر بود. که باعث انتظارات رشد سریع قیمتهای سرمایه ای بالا و گسترش سریع اعتبار شد و همین طور منجر به رشد سریع سرمایه ژاپن شد. بین سالهای 90 تا 97 اساس سرمایه فروریخت و شامل 10 تریلیون دلار سقوط در قیمت سرمایه ها شد.

سقوط در قیمت واقعی املاک 65 درصد کاهش کلی که به ارزش 2 سال سود ملی بود را باعث شد. این سقوط در قیمت سرمایه جرقه یک بحران بانکی در ژاپن بود.

این جریان از اوایل دهه 90 آغاز شد و سپس بصورت یک بحران کاملا ورم کرده در سال 97 درآمد و باعث ورشکستگی تعدادی از موسسات بسیار سودمند مالی شد.

بسیاری از این بانکها و موسسات مالی وامهای تمدید شده ای را به سازندگان مسکن و بنگاه معاملات ملکی به اندازه سرمایه در دهه 80 دادند و زمینهایی بعنوان وثیقه را اعطا کردند.

بسیاری از این بنگاه های معاملات ملکی پس از ورشکستگی از بین رفتند و بانکها را ترک کردند و به بانکها بدهی های ناجور و وثیقه هایی گاه به ارزش 60 تا 80 درصد کمتر از آنچه در زمان گرفتن بود تحمیل کردند. بعلت مقدار زیاد این موسسات بانکی و نقششان در هماهنگی سرمایه ای این بحران تاثیرات بدی روی اقتصاد ژاپن و جهان گذاشت. بدهی های بسیار زیاد و ناجور، سقوط قیمت سهام و فروپاشی بخش بنگاه املاک تا دو دهه اقتصاد ژاپن را فلج کرد.

علاوه بر بحران بانکی، ژاپن بالاترین سطح بدهی تمامی کشورهای صنعتی که بالغ بر 140 درصد GDP است را دارد. در نتیجه موقعیت بسیار خراب مالی و افزایش بدهی عمومی کشور بیش از 10 سال رکود را تجربه کرد. با این بدهی زیاد ژاپن هنوز در معرض ریسک بحران نقدینگی است. سیستم بانکی بشدت وابسته به آزاد کردن دولتی به قید ضمانت است در نتیجه ین ژاپن به پیشرفتهای اقتصادی و هرگونه حرف و حدیثی در سخنرانیهای دولت رسمی حساس است که منجر به تغییرات پتانسیلی در سیاست پولی و مالی و تلاشهای طرحهای آزادی به قید ضمانت و هرگونه شایعات دیگر می شود.

سیاستگذاران پولی و مالی – بانک ژاپن:

بانک ژاپن BOJ سیاستگذار کلیدی پولی دولت ژاپن است. در سال 98 دولت ژاپن قوانین عملکرد مستقل BOJ از هیئت مالی MOF و کنترل کامل سیاست پولی را تصویب کردند. به هر حال، علیرغم تلاش دولت برای تمرکززدایی اتخاذ تصمیمات MOF هنوز مسئول سیاست FX است. BOJ مسئول تمامی معاملات رسمی FX ژاپن در جهت MOF است. هیئت وزیران سیاست بانکی ژاپن متشکل از نماینده BOJ، دو نماینده دولت و شش عضو دیگر است. جلسات سیاست پولی هر ماه دوبار برگزار می شود و نتایج آن بلافاصله منتشر میشود. همچنین BOJ یک گزارش ماهیانه تحت عنوان هیئت وزیران سیلست و گزارش اقتصادی ماهیانه منتشر می کند.

این گزارشات از لحاظ حساسیت BOJ و نشانه هایی از مقیاسهای سیاست پولی و بانکی جدید از آنجا که دولت در حال تلاش برای بهبود رشد ابتکارات و تحریکات است قابل بررسی است.

MOF و BOJ هر دو موسساتی مهم هستند که می توانند روی حرکت ارز تاثیر بگذارند. از آنجا که MOF دخالت کننده اصلی FX است بسیار مهم است که با دستورات اتخاذ شده توسط مقامات MOF هماهنگ باشد. بعنوان یک اقتصاد صادرات محور، دولت تمایل به ین ضعیف دارد. بنابراین اگر قیمت ین ژاپن به طرز چشمگیری افزایش یابد و یا خیلی سریع در مقابل دلار قرار گیرد اعضای BOJ و MOF بشدت ابراز نگرانی می کنند و نسبت به سطح فعلی و یا حرکت ین ژاپن بی میل می شوند. اجرای چنین دستوراتی تمایل به حرکت دادن بازار دارد اما ذکر این نکته حائز اهمیت است که اگر دولت ژاپن بدون هیچ عملی، فقط بازار را پر از ین تفاسیر کند بازار در مقابل ین تفاسیر و دستورات ایمن می شود. در هر حال MOF و BOJ تا طولانی ای در دخالت در بازارهای ارز برای دستکاری ین ژاپن و تبدیل آن به بهترین نرخ بهره دارند بنابراین به تفاسیر و دستورات آنها نمی توان کاملا بی توجه بود. عمومی ترین ابزاری که BOJ برای کنترل سیاست پولی استفاده می کند عملکرد بازار آزاد است.

عملکرد بازار آزاد :

این فعالیتها روی کنترل خرج بهره شبانه داخل بانکی غیروثیقه ای متمرکز شده است. بانک ژاپن اکنون سیاست نرخ بهره صفر را دارد که بدین معنی است که بانک ژاپن نمی تواند بیشتر از ین برای تحریک رشد، مصرف و یا نقدینگی، ین نرخ را کاهش دهد. بنابراین به منظور نگه داشتن نرخ بهره صفر، BOJ باید نقدینگی را در عملکرد بازار آزاد به نرخ نهایی نرخ بهره صفر در مبادلات شبانه برساند. نقدینگی را با خرید و فروش کلی قبوض و یا اوراق قرضه دولت ژاپن می توان تغییر داد. یک معامله Repo شامل اینکه قرض گیرنده سهام را به قرض دهنده بفروشد در حالیکه به توافق بر سر خرید دوباره سهام یکسان از نظر نوع و کیفیت داشته باشند.

این ساختار شبیه وام است جاییکه قرض گیرنده باید به قرض دهنده سود بپردازد. معاملات Repo تمایل به داشتن دوره کوتاه مدت از یک روز تا چندین هفته دارد. به بیان سیاست مالی، بانک ژاپن همچنان روشهایی برای وامهای غیراجراییش در نظر می گیرد که شامل نرخ هدف تورم، ملی سازی یک قسمتی از بانکهای خصوصی و بازسازی بدهی های ناجور بانک و فروش آنها با تخفیف است. برای هیچ سیاستی هنوز تصمیمی گرفته نشده اما دولت تمامی ین راه حلها را در نظر گرفته است.

مهمترین خصوصیات ین ژاپن :

· نماینده قدرت / ضعف آسیایی :

ژاپن بعلاوه داشتن بزرگترین GDP در آسیا نماینده هئیت آسیاست. با داشتن پیشرفته ترین بازارهای سرمایه، ژاپن اولین مقصد تمام سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری در منطقه است. همچنین ژاپن معاملات چشمگیری با شرکای آسیاییش دارد. در نتیجه، مشکلات اقتصادی و بی ثباتی سیاسی در ژاپن روی دیگر کشورهای آسیایی تاثیرگذار است. به هرحال این تاثیر یک طرفه نیست. مشکلات سیاسی اقتصادی در دیگر اقتصادهای آسیایی روی اقتصاد ژاپن و بنابراین در حرکت این ژاپن تاثیرگذار است. برای مثال، بی ثباتی سیاسی کره شمالی باعث ریسک بزرگی روی این ژاپن می شود. از آنجا که در کشورهای G-7، ژاپن رابطه قدرتمندی با کره شمالی دارد.

· عملکرد بانک مداخله ژاپن :

BOJ و MOF شرکای بسیار فعالی در بازارهای FX هستند. که تاریخچه طولانی ای در ورود به بازار در FX دارند. اگر آنها از سطح رایج JPY راضی نباشند.

از آنجا که ژاپن اقتصاد بسیار سیاسی ای با رابطه نزدیک بین نمایندگان دولت و موسسات خصوصی بزرگ دارد، اگر MOF بخواهد قدرت این را کاهش دهد شانس بسیار کمی دارد. از آنجا که BOJ چنین شریک و سهامدار فعالی است بسیار هماهنگ با حرکت بازار و دیگر شرکا و سهامداران است. BOJ اطلاعاتی را در مورد فرصتهای جلوگیری زیان سرمایه از بانکها دریافت می کند و به محتکرانی که در سمت دیگر بازار هستند بخاطر مخالفتشان ضربه محکم می زند. کلا سه نوع علت اصلی برای دخالت MOF و BOJ وجود دارد :

(1) میزان افزایش و کاهش قیمت JPY :

تاریخچه مداخله به زمانی برمی گردد که این ژاپن حدود 7ین یا بیشتر در کمتر از 6 هفته تغییر کرد. با استفاده از JPY / USD بعنوان مقیاس، 7ین معادل 700 پیپ است که نشانگر حرکت از 117 تا 125 است (شکل 5-10 را ببینید)

(2) نرخ رایج JPY / USD. تنها 11 درصد کل مداخلات BOJ برای محاسبه قدرت JPY است که بالای سطح 115 است.

(3) شرایط احتکار: منظور ماکزیم کردن دخالت BOJ و MOF وقتی سهامداران بازار وارد موقعیتهای درخلاف جهت می شوند دخالت معامله گران می توانند یک مقیاس برای موقعیتهای سهامداران بازار بیابند. با در نظر گرفتن موقعیت بازار پول بین المللی (IMM) از طریق وب سایت CFTC www.cftc.gov

· حرکت های JPY به زمان حساس هستند :

نرخهای ارز فرعی JPY می تواند در پایان سال مالی ژاپن بسیار فعال باشد. از آنجا که صادرکنندگان سرمایه مشخصی از دلار را به کشور می آورند که این امر برای بانکهای ژاپنی بسیار مهم است زیرا آنها احتیاج دارند که اوراق بهادار خود را برای دستیابی به روند

راهنمای خدمات اعتبار بین المللی (FSA) که نیازمند این است که بانکها باید بازار را با ذخیره های سهام نشان دهد، بازسازی کند.

در پیش بینی نیاز خریدهای مربوط به برگشت ین ژاپن، محتکران اغلب در تلاش برای دستیابی به سود گردش افزایشی نرخ فروش و خرید بالاتری به ین اختصاص می دهند. در نتیجه، در آخر سال مالی از آنجا که محتکران موقعیتهایشان را مسدود می کنند قیمت ین ژاپن تمایل به کاهش دارد (با کناره گیری محتکران قیمت ین هم پایین می آید)

جدا از پایان سال مالی زمان نیز یک فاکتور نرخ واحد روز به روز است. برخلاف معامله گران لندن و یا نیویورک که همگی ناهارشان را در پشت میز معامله شان می خورند، معامله گران ژاپنی تمایل به داشتن ساعت ناهار بین 10 تا 11 ظهر دارند. EST که تنها معامله گران رده پایین را در دفترکاریشان می گذارد بنابراین زمان ناهار ژاپنی ها ممکن است نوسان قیمتها را همراه داشته باشد زیرا که بازار دچار کمبود نقدینگی زیادی می شود.

جدا از چارچوب زمان JPY تمایل به حرکت با یک روند مطلوب و عادی در ساعتهای لندن و ژاپن دارد مگر آنکه دستورات و یا اخبار فوری از دولت برسد و یا داده های عجیب اقتصادی منتشر شود. در طی ساعتهای US به هر حال از آنجا که معامله گران آمریکایی بطور فعالانه هردو جایگاه و موقعیت USD و JPY را گرفته اند JPY نوسانات قیمت بالاتری دارد.

• سهام های بانکی بدقت کنترل می شوند :

از آنجا که مسئله بحران اقتصادی ژاپن از مشکلات وامهای غیراجرایی بانکهای ژاپنی (NPL) منشعب می شود سهام بانکی توسط سهامداران FX بشدت مراقبت می شوند. هرگونه نقصی توسط این بانکها دستاوردهای ناامیدکننده و یا گزارشات کارایی بیشتر NPL می تواند حتی منجر به مشکلات عمیقتر اقتصادی شود. بنابراین، حرکت سهام بانکی می تواند منجر به حرکت ین ژاپن شود.

• تاثیرات معاملات انتقال

رواج معاملات انتقال در سالهای اخیر از آنجا که سرمایه گذاران در جستجوی سرمایه های با سوددهی بالا هستند افزایش یافته ین ژاپن با داشتن پایینترین نرخ بهره بین تمام ارزهای صنعتی اولین و اصلی ترین ارز قابل فروش و قابل قرض در معاملات انتقال است. عمومی ترین و رایج ترین ارزهای مورد استفاده در معاملات انتقال JPY / AUD, JPY / GBP, JPY / NZD و حتی JPY / USD هستند. معاملات انتقال ین ژاپن را در مقابل ارزهای با سود بالاتر کمرنگ تر می کند.

بنابراین نقض معاملات حمل و نقل در نتیجه مابه التفاوت قیمت خرید و فروش حقیقتاً برای ین ژاپن سودمند است. از آنجا که روند معکوس باعث خرید ین در مقابل دیگر ارزها می شود.

اندیکاتورهای مهم اقتصاد ژاپن :

تمامی اندیکاتورهای اقتصادی زیر برای ژاپن مهم هستند به هر حال از آنجا که ژاپن یک اقتصاد تولید و کارخانه محور است توجه مخصوص به بخش کارخانجات آن و تعداد آنها مهم است.

تولید ناخالص داخلی:

تولید ناخالص ملی مقیاسی از کل تولید و مصرف کالاها و خدمات دوره های سالیانه و ماه اندازه گیری شده ژاپن است.

GDP توسط مخارج داخلی معامله گران دولت و خریدهای خارجی جهانی سنجیده می شود. قیمت نزولی GDP برای تبدیل سرمایه و درآمد اندازه گیری شده با قیمت‌های رایج به دلار ثابت GDP استفاده می شود.

گزارشات اصلی و مقدماتی برای سهامداران FX بسیار چشمگیر و مهم هستند.

بررسی Tankan:

Tankan یک بررسی کوتاه مدت اقتصادی تشکیلات اقتصادی ژاپنی هاست که 4 بار در سال منتشر می شود. این بررسی شامل بیش از 9000 تشکیلات اقتصادی که به 4 گروه دسته بندی میشوند، می شود: بزرگ، کوچک و متوسط و نیز تشکیلات اقتصادی اصلی. این بررسی یک تاثیر سراسری روی جو ژاپن می گذارد و بدقت توسط سهامداران بازار FX پیش بینی و کنترل می شود.

تعادل پرداختها:

اطلاعات تعادل پرداختها به سرمایه گذاران نسبت به معاملات اقتصادی بین المللی ژاپن نگرشی می دهد که شامل کالاها، خدمات، درآمد سرمایه گذاری و گردش سرمایه است. حساب جاری BOJ بعنوان یک مقیاس مناسب معاملات بین المللی است. نمودارها هم ماهیانه و هم 6 ماه یکبار منتشر می شوند.

استخدام:

نمودارهای استخدام بصورت ماهیانه توسط مدیران و آژانسهای تابعه ژاپن منتشر می شوند. گزارشات استخدامی مقیاسی از تعداد مشاغل و نرخ بیکاری کل کشور است. داده ها از بررسیهای نیروی رایج کارگری بدست می آید. این گزارشات یک اندیکاتور اقتصادی شدید کنترل شده است چون اهمیت و زمانبندی آن بعنوان مهمترین اندیکاتور فعالیتهای اقتصادی است.

تولیدات صنعتی (IP):

شاخص IP سیاست های بازدهی کارخانجات، معادن و شرکتهای صنعتی ژاپن را اندازه می گیرد. که این بازده ها به کمیت و تعداد تمام کالاهای تولیدی باز می گردد. شاخص تولیدات کالاها را برای فروش داخلی در ژاپن و برای صادرات پوشش می دهد. همچنین شامل محصولات کشاورزی، ساختاری، انتقال، تجاری، معاملاتی مالی و موسسات خدماتی، سود دولت و واردات می شود.

شاخص IP توسط ارزش گذاری اهمیت هریک از اجزا در طی دوره اساسی پیشرفت داده می شود. سرمایه گذاران احساس می کنند مجموع دخالتها و IP هماهنگی قوی ای با کل سود دارد و می تواند نگرش خوبی به شرایط جاری و فعلی اقتصادی بدهد.

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی - دلار کانادا

ویژگیهای دلار کانادا (CAD)

شرح مختصری از گستره اقتصادی کشور کانادا :

کانادا هفتمین کشور بزرگ اقتصادی با ارزش 980 میلیارد دلار GDP در سال 2004 است. ثبات کشور از سال 91 رشد یافت. از آنجایی که پیشرفت اقتصاد کشور از قدیم وابسته به استخراج و صادرات منابع ملی کشور است کلا بصورت یک اقتصاد بر اساس منابع است. هم اکنون پنجمین تولید کننده طلا و چهارمین تولید کننده نفت است.

بهر حال حقیقتاً حدود GDP کشور از بخش خدمات تامین می شود که از هر 4 نفر کانادایی 3 نفرش استخدام میشوند. قسمتی از بخش خدمات مدیون روند معامله گری است که روی قسمت بزرگی از خدماتشان قرارداد می بندند.

که شامل قرار دادهای فرعی تحویل خدمات به شرکتهای انتقال است. علیرغم این، کارخانجات و منابع هنوز برای اقتصاد کانادا بسیار مهم هستند. از آنجایی که آنها بیش از 25 درصد صادرات کشور را تشکیل می دهند و منبع اصلی در آمد برای شماری از استانها هستند اقتصاد کانادا زمانی شروع به پیشرفت کرد که ارزش ارز آن در مقابل دلار آمریکا بالا رفت و توافقات تجارت آزاد از 1 ژانویه 1989 شکل گرفت. این توافقنامه تقریباً تمام روابط تجاری و معاملاتی بین ایالات متحده و کانادا را شامل می شود. در نتیجه، هم اکنون کانادا بالغ بر 85 درصد کالاهایش را به ایالات متحده صادر می کند. با مذاکرات بیشتر همراه با مکزیک توافقنامه تجارت آزاد آمریکایی شمالی حاصل شد. (NAFTA) از 1 ژانویه 1994 شروع شد. این معاهده پیشرفته تعرفه های بیشتری را برای معاملات بین هر سه کشور مشخص ساخت. روابط نزدیک تجاری کانادا با ایالات متحده آن را به سلامت اقتصاد US حساس ساخت. اگر به اقتصاد US ضربه بخورد تقاضا برای صادرات کانادا صدمه می بیند. و برای سناریویی معکوس نیز همین روند بر قرار است: اگر رشد اقتصادی US قوی باشد صادرات کانادایی ها سود می برد. در زیر شرکای تجاری کانادا تقسیم بندی شده اند:

بازار های اصلی صادرات:

1) ایالات متحده (2 منطقه اروپا (3 ژاپن (4 بریتانیا (5 چین

بازار اصلی واردات:

1) ایالات متحده (2 چین (3 مکزیک (4 ژاپن (5 بریتانیا

سیاستگذاران پولی و مالی _ بانک کانادا

بانک مرکزی کانادا را بنام (BOC) شناخته شده هیئت دولت بانک کانادا یک هیئت مدیره ایست که مسئول تنظیم سیاست پولی است. این هیئت متشکل از 7 عضو است. یک فرماندار و شش بخش دار. بانک کانادا حدوداً 8 بار در سال جلسه تشکیل می دهد که این جلسات در رابطه با بحث تغییرات سیاست پولی است همچنین یک گزارش سیاست پولی ماهیانه به روز شده هر سه ماه یکبار منتشر می سازد.

اهداف بانک مرکزی:

هدف بانک کانادا نگه داشتن تمایلات و ارزش ارز است که اساساً اطمینان از تثبیت قیمت هاست.

ثبات قیمتها در صورت توافق نظر روی نرخ نهایی مورد نظر تورم توسط سازمان مالی محقق می شود. نرخ نهایی تورم معمولاً از 1 تا 3 درصد تنظیم می شود. بانک معتقد است تورم بالا به ساختار و عملکرد اقتصاد صدمه می زند در حالی که تورم پایین بمعنی تثبیت قیمتهاست که موجب دستیابی به رشد اقتصادی بلند مدت می شود. BOC تورم در نرخ های بهره کوتاه مدت را کنترل

می کند. اگر تورم بالاتر از نرخ نهایی مورد نظر باشد بانک شرایط پولی سخت تری را در خواست می کند و اگر تورم پایین تر باشد بانک سیاست پولی خود را از بین می برد.

در کل باتک مرکزی از لحاظ کنترل و نگه داشتن تورم در محدوده خودش از سال 98 وظیفه اش را بخوبی انجام داده است. بانک شرایط پولی خود را از روی شاخص شرایط پولی اندازه می گیرد که این شاخص جمع حجم تغییرات 90 روزه نرخ قرار دادهای تجاری و نرخ حجم مبادلات تجاری G-10 است. حجم نرخ بهره در مقابل نرخ مبادلات 3 به 1 است که بر اساس مطالعات تاریخی تاثیر تغییر در نرخ بهره روی نرخ مبادلات است.

که به این معنیست که 1 درصد افزایش در نرخ بهره کوتاه مدت معادل 3 درصد افزایش قیمت در نرخ معاملات حجم بالای تجاری است.

بمنظور تغییر دادن سیاستهای پولی BOC باید نرخ بانک را دستکاری کند که به نوبه خود روی نرخ مبادلات تاثیر گذار است. اگر ارز به سطوح غیر مجاز افزایش یابد BOC می تواند نرخ بهره را برای از بین بردن این افزایش، کاهش دهد. و اگر کاهش یابد BOC می تواند نرخها را افزایش دهد. به حال از تغییرات نرخ بهره نرخ مبادلات استفاده نمی شود. بجای آن، آنها برای کنترل تورم استفاده می شود در زیر مهمترین ابزاری که معمولا BOC برای اجرای سیاست پولی استفاده می کند آورده شده .

نرخ بانک :

اصلی ترین و مهمترین نرخ برای کنترل تورم است. که نرخ تورمی است که بانک کانادا از بانکهای تجاری مطالبه می کند. تغییرات این نرخ روی دیگر نرخها که شامل نرخ رهن و گرو و نرخهای اصلی مطالبه شده توسط بانکهای تجاری است تاثیر می گذارد بنابراین تغییر در این نرخ به تمام اقتصاد سرایت می کند.

عملکرد بازار آزاد:

سیستم حمل و نقل با ارزش (LVTS) چارچوب اجرا و انجام سیاست پولی بانک های کانادا است در این چارچوب است که در بانکها تجاری پول معاملات شبانه را به منظور سرمایه گذاری برای معاملات روزانه نشان بهم قرض می دهند و یا از هم قرض می گیرند. LVTS یک سکوی الکترونیکی است که در آن موسسات مالی معاملات بزرگی می کنند. نرخ بهره مطالبه شده از این قرضهای شبانه بنام نرخ معاملات شبانه و یا نرخ بانک است. BOC می تواند با پیشنهاد قرض و وام دادن با نرخ بالاتر و یا پایین تر از نرخ رایج بازار این نرخ را تغییر دهد اگر نرخ وام معاملات شبانه بالاتر و یا پایین تر از نرخ هدف بانکها معامله شود. بر اساس نرخ قانونی، بانک یکسری گذارشات قابل توجهی را منتشر می کند.

این گزارشات شامل گزارش سیاست پولی شش ماهه است که گزارشی است از ارزیابی شرایط و وضعیت اقتصادی کنونی و رایج و عملکرد تورم و گزارش سه ماهه بازنگری بانک کانادا که شامل تفاسیر و رویداد های اقتصادی - طرح مقالات - سخنرانیهای اعضای هیئت دولت و هشدارها و اطلاعات مهم است.

مهمترین خصوصیات دلار کانادا:

ارز مربوط به کالا

اقتصاد کانادا بشدت به کالاهایش وابسته است. همانطور که قبلا ذکر شد، هم اکنون پنجمین کشور تولید کننده طلا و چهارمین تولید کننده نفت است.

تطابق بین دلار کانادا و قیمت اجناس حدود 60 درصد است.

قیمت استوار کالاها معمولا به تولید کنندگان داخلی سود می رساند و در آمد شان را از طریق صادرات افزایش می دهد. اما یک احتیاط لازم است و آن اینست که قیمت‌های استوار کالاها تقاضای خارجی جاهای مثل ایالات متحده را که فیلتری برای تقاضای صادرات کاناداست را کاهش می دهد.

• هماهنگی بسیار زیاد ایالات متحده:

ایالات متحده 85 درصد صادرات کانادا را وارد می کند. تجارت کانادا با ایالات متحده از دهه 1980 افزایش یافت. حساب جاری اش با ایالات متحده به رکورد بسیار بالای 90 میلیارد دلار در سال 2003 رسید. تقاضای بالا از طرف ایالات متحده و قیمت بالای انرژی منجر به رکورد بسیار بالای صادرات انرژی حدود 36 میلیارد دلار در سال 2001 شد. بنابراین اقتصاد کانادا بشدت به تغییرات اقتصاد US بستگی دارد.

با افزایش اقتصاد US تجارت با شرکتهای کانادایی افزایش یافته و در کل به نفع اقتصاد است.

بهر حال، با کاهش اقتصاد U.S، با کاهش فعالیتهای وارداتی کشورهای آمریکایی U.S به اقتصاد کانادا خسارت چشمگیری وارد می شود.

ادغام و اکتساب سود:

بعلت مجاورت و نزدیکی در کشور کانادا و ایالات متحد ادغام شدن شرکتهای و کسب سود آنها بسیار رایج است.

از آنجایی که شرکتهای جهانی برای جهانی شدن می کوشند ادغام و کسب سود باعث گردش پول بین دو کشور می شود که در نهایت روی ارز تاثیر می گذارد. بخصوص، کسب سود شرکتهای انرژی کانادایی توسط آمریکا در سال 2001 منجر به تزریق بیش از 25 دلار به کانادا شد.

که منجر به یک ترقی بسیار شدید در CAD/USD شد زیرا شرکتهای آمریکایی برای اکتساب نیاز به فروش USD و خرید CAD داشتند. (شکل 10-10 را ببینید)

تفاوت‌های نرخ بهره:

تفاوت‌های نرخ بهره بین نرخ نقدینه کانادا و بازده نرخ بهره کوتاه-مدت با دیگر کشورهای صنعتی به دقت توسط معامله‌گران حرفه‌ای دلار کانادا کنترل می‌شود.

این تفاوت‌ها اندیکاتورهای مناسبی برای پتانسیل پول هستند زیرا که آنها نشان دهنده مقدار بازده اصلی سرمایه‌های درآمد ثابت کوتاه مدت دلار کانادا هستند. که به سرمایه‌های درآمد ثابت کوتاه مدت خارجی پیشنهاد می‌شود و بالعکس، این تفاوت‌ها مخصوصاً برای معامله‌گران حمل و نقل که موقعیتشان را بر اساس تفاوت نرخ بهره مثبت در سرمایه‌های درآمد ثابت جهانی بدست می‌آورند یا ترک می‌کنند مهم است.

معاملات حمل و نقل

دلار کانادا بعد از سه چهارم پونیت افزایش نرخ ین ماههای آوریل و جولای سال 2002 به رایج ترین ارز مورد استفاده معاملات حمل و نقل تبدیل شد.

معاملات انتقال شامل خرید و یا قرض دادن یک ارز با نرخ بهره بالا و یا فروش و یا قرض گرفتن با نرخ بهره پایین است. وقتی کانادا نرخ بهره بالاتری از ایالات متحده دارد انتقال CAD/USD یکی از رایج ترین معامله‌های انتقال بعلت نزدیکی و مجاورت در کشور است.

معامله انتقال یک معامله رایج است زیرا که بسیاری از سرمایه‌گذاران خارجی بدنبال موقعیتهای با بازده بالا هستند. بهر حال، اگر ایالات متحده یک مبارزه سخت را شروع کند و یا نرخ‌های کانادا را پایین تر بیاید، تفاوت نرخ بهره مثبت بین دلار کانادا و دیگر ارزها کم می‌شود.

در چنین شرایطی اگر سفته‌بازان (محتکران) معاملات انتقال خود را متوقف کنند و خارج کنند دلار کانادا تحت فشار می‌گیرد.

مهمترین اندیکاتورهای اقتصادی کانادا:

بیکاری: نرخ بیکاری تعداد افراد بیکار را بعنوان درصدی از نیروی کار نشان می‌دهد. شاخص قیمت مصرف کننده نرخ متوسط افزایش قیمت‌ها است. وقتی اقتصاددانان از تورم بعنوان یک معضل اقتصادی یاد می‌کنند منظور آنها معمولاً افزایش سطح قیمت عمومی در یک دوره از زمان است که باعث کاهش قدرت خرید ارز می‌شود. تورم اغلب بعنوان یک درصد افزایش در شاخص قیمت مصرف کننده است (CPI). سیاست تورم کانادا، که توسط دولت و بانک کانادا تنظیم می‌شود، هدفش نگه داشتن تورم بین دامنه 1 تا 3 درصد است. اگر نرخ تورم 10 درصد در سال باشد ارزش 100 دلار خرید و سال گذشته بطور متوسط به 110 دلار در این سال می‌رسد. و با همین نرخ تورم در سال آینده به 121 دلار می‌رسد.

و همین طور ادامه می‌یابد.

تولید ناخالص داخلی:

(GDP) تولید ناخالص داخلی کانادا ارزش کلی کالاها و خدمات تولیدی توسط کانادا در یک سال است. که مقیاس در آمد بدست آمده تولیدات کاناداست همچنین GDP بعنوان مرجع سرمایه اقتصادی است. برای اجتناب از محاسبه سود بیش از یکبار، GDP تنها شامل کالاها و خدمات نهایی است نه آنها که مواد اولیه دیگر تولیدات هستند . GDP گندم لازم برای نان را در بر نمی گیرد بلکه تنها خود نان را در بر می گیرد.

تعادل معامله:

تعادل معامله بیان کننده تجارت کالا و خدمات کشور است. که تجارتهای محصولاتی مثل اجناس کارنجات، مواد خام و کالاهای کشاورزی و سفر و انتقال را شامل می شود. تعادل تجارت تفاوت بین ارزش کالاها و خدمات صادرات و واردات کشور است.

اگر صادرات بیشتر از واردات باشد، گفته می شود که تعادل تجاری مثبت و اگر واردات بیشتر از صادرات باشد تعادل تجاری منفی دارد.

شاخص قیمت تولید کننده (PPI)

(PPI) از دسته شاخصهای است که متوسط تغییرات قیمتتهای فروش توسط تولید کنندگان داخلی را در سرمایه شان را اندازه می گیرد.

مسیرههای (PPI) تقریبا قیمت های هر صنعت تولید کالای در اقتصاد داخلی تغییر می کند که شامل کشاورزی . الکتریسته و گاز طبیعی، جنگلداری و مراتع - صید و ماهیگری و کارخانجات و معادن است. بازارهای FX تمایل بر تمرکز روی کالاهای تمام شده فصلی PPI دارند و چگونگی عملکرد شاخصها بصورت ماه به ماه سه ماه شش ماه به شش ماه و سال به سال دارند.

ویژگیها و اختصاصات جفت ارزهای اصلی دلار استرالیا

ویژگیهای دلار استرالیا (AUD)

شرح مختصری از گستره اقتصادی

استرالیا پنجمین کشور از لحاظ GDP در منطقه آسیا - اقیانوس آرام است. تولید ناخالص داخلی اش تقریباً 750 میلیارد دلار در سال 2004 است.

با اینکه اقتصادش به نسبت کوچک است با تقسیم بر نرخ واحد سرمایه با بسیاری از کشورهای صنعتی اروپای غربی قابل مقیسه است. استرالیا یک اقتصاد خدمات محور است و تقریباً با 79 درصد GDP که از صنایعی مثل مالی - دارایی و خدمات تجاری بدست می آید. به هر حال کشور یک کاهش معاملاتی دارد و فعالیتهای صادراتی کشور را کارخانجاتش تعیین می کند. صادرات معدنی و روستایی حدود 60 درصد کل صادرات کارخانه ای آن است در نتیجه اقتصادش نسبت به تغییرات قیمت کالاها بسیار حساس است. تقسیم بندی مهمترین سهامداران و شرکای تجاری استرالیا بسیار مهم است زیرا رکود اقتصادی و یا رشد اقتصادی سریع از کشور و شرکای بزرگ تجاری استرالیا بر عرضه صادرات و واردات تاثیرگذر است.

بزرگترین بازارهای صادراتی:

(1 ژاپن ، 2 ایالات متحده ، 3 چین ، 4 نیوزیلند ، 5 جمهوری کره ، 6 بریتانیا

بزرگترین منابع وارداتی :

(1 ایالات متحده ، 2 ژاپن ، 3 چین

ژاپن و اتحادیه کشورهای آسیای جنوبی (ASEAN) اصلی ترین واردکنندگان کالاهای استرالیا است. ASEAN شامل برونی، کامبودیا، اندونزی، لائوس، مالزی، میانمار، فیلیپین، سنگاپور، تایلند و ویتنام هستند. بنابراین عجیب نیست اگر بند پریم اقتصاد استرالیا به عملکرد کشورهای منطقه آسیا - اقیانوس آرام بسیار حساس است. به هر حال در زمان بحران آسیا، نرخ رشد متوسط استرالیا 4/7 درصد در هر سال از سال 97 تا 99 بود علیرغم این واقعیت که آسیا مقصد اصلی و مرکزی صادرات استرالیا بود استرالیا به دلیل داشتن ساختار قوی مصرف داخلی، خیلی قوی است.

در نتیجه اقتصادش توانست بحران گذشته را تحمل کند. از دهه 90 مصرفش رشد ثابتی را پیش گرفت. بنابراین مصرف کنندگان اندیکاتور مهمی است که باید در طی زمانهایی که تجارت جهانی نزول می یابد برای اینکه این نزول روی مصرف داخلی استرالیا تاثیر نگذارد، کنترل شود و به آن توجه شود.

سیاست گزاران پولی و مالی : بانک ذخیره استرالیا (RBA)

RBA بانک مرکزی استرالیا است. هئیت سیاست مالی بانک مرکزی متشکل از افراد زیر است :

قائم مقام و نماینده دولت ، دو نماینده (معاون صدراعظم)، منشی بخش خزانه داری و 6 عضو مستقل دیگر توسط دولت تعیین می شوند. تغییرات سیاست پولی براساس نظر و تصمیمات هئیت رئیسه است.

اهداف بانک مرکزی :

اسانامه RBA بیان می کند که هویت رئیسه بانک ذخیره روی سیاست مالی و پولی برای اطمینان از موارد پایین متمرکز شده است :

• ثبات ارز استرالیا

• حفظ و ایجاد عدم بیکاری در استرالیا

• موفقیت و آسایش و رفاه اقتصادی مردم استرالیا

برای دستیابی به این اهداف دولت یک نرخ هدف تورم قیمت مصرفی غیررسمی حدود 2 تا 3 درصد در هر سال مشخص کرده است. RBA معتقد است که کلید رشد اقتصادی دراز مدت کنترل تورم است که از ارزش پول محافظت می کند، بعلاوه نرخ هدف تورم نظم خاصی را برای رویه پولی مشخص می کند و انتظارات تورم بخش خصوصی را برآورده می کند. همچنین معاملات و فعالیتهای بانکی را افزایش می دهد. اگر تورم از حدود 2 تا 3 درصد نرخ هدف بالاتر رود معامله گران باید بدانند که پرچم قرمز RBA را بالا می برد و بانک مرکزی مجبور به اتخاذ یک سیاست پولی محکمتر است. بعبارت دیگر نرخ و قیمت بالاتر می رود.

تصمیمات سیاست پولی شامل تنظیم نرخ بهره در سرمایه های شبانه در بازارهای پول است. دیگر نرخهای بهره در اقتصاد با تاثیر از این نرخ بهره تا سطح های مختلف تغییر می کند بطوریکه عملکرد قرض دهنده و قرض گیرنده در بازارهای مالی تحت تاثیر سیاست پولی است (نه تنها با این سیاست پولی) بین این کانالها، سیاست پولی اقتصاد را در پی اهداف قبلی اتخاذ شده تحت تاثیر قرار می دهد.

نرخ نقدینه :

نرخ هدف RBA برای عملکرد بازار آزاد است که این نرخ، نرخ پرداختی برای معاملات شبانه واسطه های مالی است. در نتیجه، نرخ نقدینه ارتباط نزدیکی با نرخهای بهره بازارهای پولی غالب دارد. تغییرات سیاست پولی مستقیماً ساختار نرخ بهره سیستم مالی را تحت تاثیر قرار میدهد و همچنین تمایل به ارز را متاثر می سازد.

شکل 6-10 گراف USD / AUD را در مقابل تفاوت نرخ بهره بین استرالیا و ایالات متحده نشان می دهد. یک هماهنگی مثبت و شفاف بین تفاوت نرخ بهره و حرکت ارز وجود دارد که بین سال 90 تا 94 استرالیا نرخ بهره را از 17 تا 4/5 درصد قطع می کند. منجر به یک رکود بسیار شدید در USD / AUD می شود.

جریانی متفاوت بین سال 2000 تا 2004 قابل مشاهده است. در این زمان استرالیا در حال افزایش نرخ بهره بود درحالیکه ایالات متحده در حال قطع و کاهش آن است. این واگرایی در سیاستهای پولی منجر به ترقی و افزایش زیادی در USD / AUD در طی 5 سال آینده شد. (شکل 7-10 را ببینید)

نگهداری نرخ نقدینه : عملکرد بازار آزاد

هدف روزانه عملکرد بازار آزاد نزدیک کردن نرخ نقدینه به نرخ نهایی مورد نظر از طریق مدیریت نقدینگی بازار پولی توسط بانکهای تجاری است.

اگر بانک ذخیره تمایل به کاهش نرخ خرید و فروش داشته باشد ذخیره قرار دادهای باز خرید کوتاه مدت را با یک نرخ بهره پایین تر از نرخ نقدینه غالب که ذاتا نرخ نقدینه را کاهش می دهد، افزایش می دهد و اگر بانک ذخیره تمایل به افزایش نرخ نقدینه داشته باشد ذخیره قراردادهای باز خرید کوتاه مدت را کاهش می دهد که در واقع نرخ نقدینه را افزایش می دهد. توافق باز خرید شامل پول گیرنده (بانک تجاری) است که سهام را به پول دهنده (RBA) می فروشد، درحالیکه بر سر خرید سهام یکسان از نظر نوع و کیفیت در تاریخ دیرتر توافق داشته باشند.

این ساختار شبیه سرمایه مطمئن و امن شده است جایکه گیرنده به دهنده باید بهره بپردازد. این معاملات دامنه ماکزیم بسیار کوتاهی از یک روز تا چند هفته دارند.

استرالیا یک نرخ مبادلات شناور از سال 1983 دارد. بانک مرکزی (ذخیره) استرالیا زمانی که بازار از لحاظ نوسانات شدید و یا وقتی که نرخ مبادلات خیلی ناهماهنگ را تشکیلات زیر بنایی اقتصادی است عملکرد بازار مبادلات خارجی را در بر می گیرد. RBA شاخص حجم معاملات را به همان نحو نرخ مبادلات ارزهای فرعی با دلار US کنترل می کند. عملکرد دخالت، به هدف استوار ساختن شرایط بازار است تا تنظیم نرخ نهایی مورد نظر مبادلات.

جلسات سیاست پولی:

RBA هر ماهه (بجز ژانویه) در اولین سه شنبه ماه جلسات خود را به هدف بحث و بررسی تغییرات احتمالی در سیاست پولی برگزار می کند. در پایان هر جلسه RBA گزارشی در خصوص تنظیم سیاست پولی منتشر می سازد. RBA گزارش بانک ذخیره را نیز منتشر می سازد. شماره های ماه می و نوامبر این گزارش شامل گزارشات شش ماه در مورد سلوک و جهت سیاست پولی است.

گزارشات ماههای فوریه، می، آگوست و نوامبر شامل یک گزارش سه ماه در مورد اقتصاد و بازارهای مالی است. مطالعه این گزارشات از لحاظ آگاهی از تغییرات احتمالی سیاست پولی مهم است.

مهمترین خصوصیات دلار استرالیا:

ارز مربوط به کالا:

در گذشته، دلار استرالیا یک هماهنگی (حدود 80 درصد) با قیمت کالاها و بیشتر با قیمت طلا داشت. این هماهنگی از این حقیقت نشأت می‌گیرد که استرالیا سومین تولیدکننده طلای دنیاست و حدود 5 میلیارد دلار بر اثر صادرات طلا به دیگر کشورها هر ساله درآمد دارد. در نتیجه، دلار استرالیا وقتی قیمت کالاها افزایش می‌یابد سود می‌برد. البته، با کاهش این قیمت آنهم کاهش می‌یابد. اگر قیمت محصولات زیاد باشد نگرانی از آغاز تورم وجود دارد و RBA با افزایش نرخها این تورم را کاهش می‌دهد.

به هر حال وقتی قیمت طلا در زمانهای نامنی اقتصادی و سیاسی جهان افزایش می‌یابد این موضوع حساسی می‌شود. RBA نرخهای خود را در طی این دوره‌ها افزایش می‌دهد. این عملکرد، استرالیا را نسبت به تاثیرپذیری، آسیب پذیر می‌سازد.

• تاثیرات معاملات انتقال :

استرالیا یکی از بالاترین نرخهای بهره را بین کشورهای پیشرفته دارد. با داشتن ارز نقد بسیار خوب، دلار استرالیا یکی از رایجترین ارزهای مورد استفاده در معاملات انتقال است. معاملات انتقال شامل خرید و یا قرض دادن یک ارز با نرخ بهره بالا و فروش و قرض گرفتن با نرخ بهره پایین است. متداول شدن معاملات انتقال مدیون افزایش 57 درصدی دلار استرالیا در مقابل دلار آمریکا بین سالهای 2001 تا 2005 است. وقتی سرمایه‌گذاری مساوی بازده کمی را ایجاد کرد بسیاری از سرمایه‌گذاران خارجی جستجو برای سود بالایی بودند. به هر حال، معاملات انتقال مثل باقی سرمایه‌های مفید و سودده طول کشید. اگر بانکهای مرکزی جهانی نرخ بهره شان را افزایش دهند و تفاوت‌های مثبت نرخ بهره بین استرالیا و دیگر کشورها کم شود USD / AUD از توقف معاملات انتقال آسیب می‌بینند.

تاثیرات خشکسالی

از آنجا که اصلی‌ترین صادرات استرالیا کالا است، GDP کشور بسیار حساس به از بین بردن شرایطی است که ممکن است به فعالیتهای کشاورزی کشور خسارت و زیان وارد کند. برای مثال سال 2002 سالی بسیار سخت برای استرالیا بود زیرا کشور با خشکسالی شدیدی مواجه شد و به فعالیتهای کشاورزی خسارت شدیدی وارد شد. این امر مخصوصاً به این علت است که حدود 3 درصد GDP کشور را کشاورزی تشکیل داده است. RBA تخمین زد که کاهش زوال محصولات کشاورزی مستقیماً 3 درصد رشد GDP را کاهش می‌دهد. جدا از فعالیتهای صادراتی خشکسالی همچنین تاثیرات غیرمستقیمی بر دیگر جنبه‌های اقتصاد استرالیا گذاشت صنایعی که خدمات کشاورزی ارائه می‌دادند مثل بخش عمده فروشان و انتقال و نیز خرده فروشان در مناطق کشاورزی از خشکسالی تاثیر منفی گرفتند. به هر حال اشاره به این امر مهم است که بدانیم اقتصاد استرالیا تاریخچه‌ای از بهبودی بسیار سریعی پس از این خشکسالی داشت که باعث 1 تا 1/5 درصد رشد GDP شد. خشکسالی سالهای 91 تا 95 GDP را حدود 0/5 تا 0/75 درصد، در سال 91 تا 92 و 94 تا 95 کاهش داد اما پس از آن GDP حدود 0/75 درصد رشد کرد.

تفاوت‌های نرخ بهره :

تفاوت‌های نرخ بهره بین نرخهای دریافت استرالیا و بازده های نرخهای بهره کوتاه مدت دیگر کشورهای صنعتی باید دقیقاً توسط معامله گران حرفه ای دلار استرالیا کنترل شود. این تفاوتها اندیکاتورهای مناسب پتانسیل جریانات پول است از آنجا که آنها نشاندهنده این هستند که چه مقدار سود توسط سرمایه های درآمد ثابت کوتاه مدت دلار استرالیا به سرمایه های درآمد ثابت کوتاه مدت خارجی تعلق می گیرد و بالعکس. این تفاوتها با نشان دادن حرکت ارز معامله گران را از آنجا که سرمایه گذاران همیشه بدنبال جستجوی سرمایه های با سود بالا هستند، آگاه می سازند. مخصوصاً برای معامله گران انتقال که همواره در حال وارد شدن و ترک کردن موقعیتشان براساس تفاوت نرخ بهره مثبت بین سرمایه های درآمد ثابت جهانی هستند، مهم است.

مهمترین اندیکاتورهای اقتصادی استرالیا

تولید ناخالص داخلی :

که مقیاس تولیدات و مصرف کلی کالاها و خدمات در استرالیا است GDP توسط افزودن مخارج داخلی، تجار، دولت و خریدهای خارجی سنجیده می شود. کاهنده قیمت GDP برای تبدیل سرمایه اندازه گرفته شده با قیمت‌های رایج به دلار ثابت GDP مورد استفاده قرار می گیرد. این داده ها و اطلاعات برای سنجیدن اینکه چرخه تجاری استرالیا کجا خودش را پیدا می کند استفاده می شود. رشد سریع معمولاً تورم را به دنبال دارد در حالیکه رشد پایین و یا منفی نشان دهنده رکود اقتصادی و یا اقتصاد ضعیف است.

شاخص قیمت مصرف کننده

CPI تغییرات سه ماهه را در قیمت سبد کالاها و خدماتی که دلیل سهم بالای مخارج گروه جمعیت (ساکنان پایتخت) CPI است را می سنجد.

این سبد سطح وسیعی از کالاها و خدمات مثل غذا، مسکن، آموزش، انتقال و سلامت را شامل می شود.

این یک اندیکاتور کلیدی است زیرا که تغییرات سیاست پولی، بر اساس این شاخص هستند، شاخصی که مقیاس تورم است.

تعادل کالاها و خدمات:

این عدد مقیاس ماهیانه معاملات بین المللی کالا و خدمات استرلیا متعادل با نرخ واحد پرداخت است. واردات و صادرات تجاری رایج اساساً از آمار معاملات بین المللی که بر اساس ثبت خدمات گمرکی استرلیا ست مشتق می شود. حساب جاری تعادل معامله به علاوه خدمات است.

مصرف خصوصی:

حسابهای داخلی هستند که مخارج متداول داخلی و تولید کنندگان خدمات غیر سودمند خصوصی داخلی را می‌سنجد. که شامل خرید کالاهای با دوام و بی دوام می‌شود. بهر حال جدا از مخارج خرید اشخاص مقیم و مخارج سرمایه طبیعی تشکیلات سرمایه گذاری نا همتا ست. این عدد از آنجا که مصرف کاربران و مصرف خصوصی منبع ارتجاعي اقتصاد استراليا ست مهم است.

شاخص قیمت تولید کننده (PPI)

(PPI) شبیه شاخصهایی است که متوسط تغییرات قیمت های فروش دریافت شده توسط سود تولید کنندگان داخلی را می‌سنجند.

مسیرهای PPI با قیمت‌های تقریباً همه تولید کنندگان کالا در اقتصاد داخلی تغییر می‌کند که شامل بخش کشاورزی، الکتریکی، گاز طبیعی، جنگلداری و مراتع، ماهیگیری و صید، کارخانجات و معادن می‌شود بازار FX بر گزارش فصلی کالاهای تمام شده PPI و اینکه چطور این شاخص ماه به ماه - سه ماه به سه ماه شش ماه به شش ماه و سال به سال عمل می‌کند، متمرکز شده است. اطلاعات PPI استراليا سه ماه یکبار منتشر می‌شوند.

منابع:

کتاب تحلیل تکنیکال جان مورفی

10 شاه کلید بزرگان بورس (علی صابریان)

mental fitness for traders by norman hallett

<https://www.wikipedia.org>

<http://www.marketwatch.com>

<http://www.investopedia.com>

<http://fararu.com>

<http://www.iranbourseonline.com>